

U S T A W A

z dnia2026 r.

o zmianie ustawy o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu następujących rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE/UE) oraz rozporządzeń wykonawczych Komisji Europejskiej (UE):

- 1) rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2007, str. 1, Dz. Urz. UE L 199 z 28.07.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 16.06.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 142 z 01.06.2012, str. 16 oraz Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1);
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. dotyczącego homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i dyrektywę 2007/46/WE oraz uchylającego dyrektywę 80/1269/EWG, 2005/55/WE i 2005/78/WE (Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 200 z 31.07.2009, str. 52, Dz. Urz. UE L 167 z 25.06.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 47 z 18.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1 3173
- 3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 364 z 18.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53, Dz. Urz. UE L 277 z 13.10.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 140 z 06.06.2018, str. 15, Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 42 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2838 z 07.11.2024);
- 4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 52, Dz. Urz. UE L 53 z 21.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 65, Dz. Urz. UE L 30 z 31.01.2019, str. 106, Dz. Urz. UE L 381 z 13.11.2020, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2838 z 07.11.2024);
- 5) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 540/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie poziomu dźwięku pojazdów silnikowych i zamiennych układów tłumiących oraz zmieniającego dyrektywę 2007/46/WE i uchylającego dyrektywę 70/157/EWG (Dz. Urz. UE L 158 z 27.05.2014, str. 131, Dz. Urz. UE L 239 z 19.09.2017, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 138 z 24.05.2019, str. 70);
- 6) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylającego dyrektywę 2007/46/WE (Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 19 z 21.01.2021, str. 2, Dz. Urz. UE L 272 z 30.07.2021, str. 16, Dz. Urz. UE L 313 z 06.09.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 29, Dz. Urz. UE L 296 z 16.11.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 304 z 24.11.2022, str. 103, Dz. Urz. UE L 92 z 30.03.2023, str. 30, Dz. Urz. UE L 2024/1257 z 08.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1610 z 06.06.2024);
- 7) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającego dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 191 z

Art. 1. W ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia (Dz. U. poz. 919) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:
„¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu następujących rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE/UE) oraz rozporządzeń wykonawczych Komisji Europejskiej (UE):
 - 1) rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2007, str. 1, Dz. Urz. UE L 199 z 28.07.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 1, Dz. Urz. UE

28.07.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 2024/1252 z 03.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90589 z 01.10.2024);

- 8) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2144 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów dotyczących homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, w odniesieniu do ich ogólnego bezpieczeństwa oraz ochrony osób znajdujących się w pojeździe i niechronionych uczestników ruchu drogowego, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 78/2009, (WE) nr 79/2009 i (WE) nr 661/2009 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 631/2009, (UE) nr 406/2010, (UE) nr 672/2010, (UE) nr 1003/2010, (UE) nr 1005/2010, (UE) nr 1008/2010, (UE) nr 1009/2010, (UE) nr 19/2011, (UE) nr 109/2011, (UE) nr 458/2011, (UE) nr 65/2012, (UE) nr 130/2012, (UE) nr 347/2012, (UE) nr 351/2012, (UE) nr 1230/2012 i (UE) 2015/166 (Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 272 z 30.07.2021, str. 11, Dz. Urz. UE L 292 z 16.08.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 29, Dz. Urz. UE L 409 z 17.11.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 107 z 06.04.2022, str. 18, Dz. Urz. UE L 213 z 16.08.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2590 z 22.11.2023);
 - 9) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/133 z dnia 4 lutego 2021 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 w odniesieniu do podstawowego formatu, struktury i środków wymiany danych dotyczących świadectw zgodności w formacie elektronicznym (Dz. Urz. UE L 42 z 05.02.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 68 z 03.03.2022, str. 22 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1061 z 11.04.2024);
 - 10) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/163 z dnia 7 lutego 2022 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 w odniesieniu do wymogów funkcjonalnych dotyczących nadzoru rynku w zakresie pojazdów, układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych (Dz. Urz. UE L 27 z 08.02.2022, str. 1);
 - 11) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1257 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych i silników oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do takich pojazdów, w odniesieniu do emisji i trwałości akumulatora (Euro 7), zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009, rozporządzenie Komisji (UE) nr 582/2011, rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1151, rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2400 oraz rozporządzenie Komisji (UE) 2022/1362 (Dz. Urz. UE L 1257 z 08.05.2024).
- ²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

- L 158 z 16.06.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 142 z 01.06.2012, str. 16 oraz Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1);
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. dotyczącego homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i dyrektywę 2007/46/WE oraz uchylającego dyrektywy 80/1269/EWG, 2005/55/WE i 2005/78/WE (Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 200 z 31.07.2009, str. 52, Dz. Urz. UE L 167 z 25.06.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 47 z 18.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 202);
 - 3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 364 z 18.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53, Dz. Urz. UE L 277 z 13.10.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 140 z 06.06.2018, str. 15, Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 42 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2838 z 07.11.2024);
 - 4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 52, Dz. Urz. UE L 53 z 21.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 65, Dz. Urz. UE L 30 z 31.01.2019, str. 106, Dz. Urz. UE L 381 z 13.11.2020, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2838 z 07.11.2024);
 - 5) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 540/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie poziomu dźwięku pojazdów silnikowych i zamiennych układów tłumiących oraz zmieniającego dyrektywę 2007/46/WE i uchylającego dyrektywę 70/157/EWG (Dz. Urz. UE L 158 z 27.05.2014, str. 131, Dz. Urz. UE L 239 z 19.09.2017, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 138 z 24.05.2019, str. 70);
 - 6) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr

- 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylającego dyrektywę 2007/46/WE (Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 19 z 21.01.2021, str. 2, Dz. Urz. UE L 272 z 30.07.2021, str. 16, Dz. Urz. UE L 313 z 06.09.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 29, Dz. Urz. UE L 296 z 16.11.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 304 z 24.11.2022, str. 103, Dz. Urz. UE L 92 z 30.03.2023, str. 30, Dz. Urz. UE L 2024/1257 z 08.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1610 z 06.06.2024);
- 7) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającego dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 191 z 28.07.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 2024/1252 z 03.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90589 z 01.10.2024);
- 8) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2144 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów dotyczących homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, w odniesieniu do ich ogólnego bezpieczeństwa oraz ochrony osób znajdujących się w pojeździe i niechronionych uczestników ruchu drogowego, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 78/2009, (WE) nr 79/2009 i (WE) nr 661/2009 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 631/2009, (UE) nr 406/2010, (UE) nr 672/2010, (UE) nr 1003/2010, (UE) nr 1005/2010, (UE) nr 1008/2010, (UE) nr 1009/2010, (UE) nr 19/2011, (UE) nr 109/2011, (UE) nr 458/2011, (UE) nr 65/2012, (UE) nr 130/2012, (UE) nr 347/2012, (UE) nr 351/2012, (UE) nr 1230/2012 i (UE) 2015/166 (Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 272 z 30.07.2021, str. 11, Dz. Urz. UE L 292 z 16.08.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 29, Dz. Urz. UE L 409 z 17.11.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 107 z 06.04.2022, str. 18, Dz. Urz. UE L 213 z 16.08.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2590 z 22.11.2023);
- 9) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/133 z dnia 4 lutego 2021 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 w odniesieniu do podstawowego formatu, struktury i środków wymiany

danych dotyczących świadectw zgodności w formacie elektronicznym (Dz. Urz. UE L 42 z 05.02.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 68 z 03.03.2022, str. 22 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1061 z 11.04.2024);

10) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/163 z dnia 7 lutego 2022 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 w odniesieniu do wymogów funkcjonalnych dotyczących nadzoru rynku w zakresie pojazdów, układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych (Dz. Urz. UE L 27 z 08.02.2022, str. 1);

11) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1257 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych i silników oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do takich pojazdów, w odniesieniu do emisji i trwałości akumulatora (Euro 7), zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009, rozporządzenie Komisji (UE) nr 582/2011, rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1151, rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2400 oraz rozporządzenie Komisji (UE) 2022/1362 (Dz. Urz. UE L 1257 z 08.05.2024)”;

2) w art. 1:

a) w ust. 1 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) nakładanie administracyjnych kar pieniężnych za naruszenie obowiązków wynikających z ustawy oraz:

a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 167/2013”,

b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 364 z 18.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53, Dz. Urz. UE L 277 z 13.10.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 140 z 06.06.2018, str. 15, Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 42 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2838 z 07.11.2024.

60 z 02.03.2013, str. 52, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 168/2013”,

- c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylającego dyrektywę 2007/46/WE (Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1, z późn. zm.⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/858”,
- d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2010”,
- e) aktów wymienionych w rozporządzeniach, o których mowa w lit. a–d oraz aktów wydanych na podstawie tych rozporządzeń,
- f) regulaminów ONZ, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 34.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustawa określa organ nadzoru rynku oraz zasady funkcjonowania systemu nadzoru rynku w odniesieniu do pojazdów, przedmiotów wyposażenia i części.”,

c) w ust. 3:

– w pkt 1 lit. a–c otrzymują brzmienie:

„a) art. 4 rozporządzenia 167/2013,

b) art. 4 rozporządzenia 168/2013,

c) art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2018/858,”,

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 53 z 21.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 65, Dz. Urz. UE L 30 z 31.01.2019, str. 106, Dz. Urz. UE L 381 z 13.11.2020, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2838 z 07.11.2024.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 19 z 21.01.2021, str. 2, Dz. Urz. UE L 272 z 30.07.2021, str. 16, Dz. Urz. UE L 313 z 06.09.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 29, Dz. Urz. UE L 296 z 16.11.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 304 z 24.11.2022, str. 103, Dz. Urz. UE L 92 z 30.03.2023, str. 30, Dz. Urz. UE L 2024/1257 z 08.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1610 z 06.06.2024.

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 191 z 28.07.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 2024/1252 z 03.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90589 z 01.10.2024.

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1d w brzmieniu:

- „1a) sprowadzonych na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej z państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej podlegających procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu,
- 1b) podlegających procedurze uznania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego na dany pojazd zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
- 1c) innych niż wymienione w pkt 1a i 1b podlegających procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu,
- 1d) rowerów, wózków rowerowych, hulajnóg elektrycznych i urządzeń transportu osobistego,”;

3) w art. 2:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

- „5) podmiocie gospodarczym – rozumie się przez to podmiot gospodarczy, o którym mowa w art. 3 pkt 13 rozporządzenia 2019/1020;”;

b) po pkt 12 dodaje się pkt 12a–12e w brzmieniu:

- „12a) rowerze – rozumie się przez to rower wyposażony w uruchamiany naciskiem na pedały pomocniczy napęd elektryczny, o którym mowa w art. 2 pkt 47 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 12b) wózku rowerowym – rozumie się przez to wózek rowerowy wyposażony w uruchamiany naciskiem na pedały pomocniczy napęd elektryczny, o którym mowa w art. 2 pkt 47a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 12c) hulajnodze elektrycznej – rozumie się przez to hulajnogę, o której mowa w art. 2 pkt 47b ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 12d) urządzeniu transportu osobistego – rozumie się przez to urządzenie, o którym mowa w art. 2 pkt 47c ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;

- 12e) nowym pojeździe – rozumie się przez to nowy pojazd, o którym mowa w art. 2 pkt 62 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;”,
- c) pkt 23 otrzymuje brzmienie:
- „23) procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu – rozumie się przez to procedurę potwierdzenia spełnienia przez dany pojazd odpowiednich warunków lub wymagań technicznych, o których mowa odpowiednio w art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2018/858 oraz przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1;”,
- d) pkt 33 otrzymuje brzmienie:
- „33) świadectwie krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu – rozumie się przez to dokument stwierdzający spełnienie wymagań procedury określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1;”,
- e) po pkt 33 dodaje się pkt 33a w brzmieniu:
- „33a) świadectwie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem – rozumie się przez to dokument stwierdzający spełnienie wymagań procedury określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1;”,
- f) w pkt 34 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 35–44 w brzmieniu:
- „35) nadzorze rynku – rozumie się przez to nadzór rynku, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 44 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 58 rozporządzenia 168/2013, art. 3 pkt 34 rozporządzenia 2018/858 albo art. 3 pkt 3 rozporządzenia 2019/1020;
- 36) wprowadzeniu do obrotu – rozumie się przez to wprowadzenie do obrotu, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 39 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 54 rozporządzenia 168/2013, art. 3 pkt 50 rozporządzenia 2018/858 albo art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2019/1020;
- 37) udostępnieniu na rynku – rozumie się przez to udostępnienie na rynku, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 47 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 55 rozporządzenia 168/2013, art. 3 pkt 51 rozporządzenia 2018/858 albo art. 3 pkt 1 rozporządzenia 2019/1020;

- 38) dopuszczeniu – rozumie się przez to dopuszczenie, o którym mowa odpowiednio w art. 3 pkt 40 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 53 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 52 rozporządzenia 2018/858;
- 39) operatorze platformy – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 75a ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. z 2025 r. poz. 1379 oraz z 2026 r. poz. 347);
- 40) platformie – rozumie się przez to platformę, o której mowa w art. 75a ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami;
- 41) dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego – rozumie się przez to dostawcę, o którym mowa w art. 3 pkt 14 rozporządzenia 2019/1020;
- 42) użytkownikowi końcowym – rozumie się przez to użytkownika końcowego, o którym mowa w art. 3 pkt 21 rozporządzenia 2019/1020;
- 43) pojeździe, przedmiocie wyposażenia lub części stwarzających ryzyko – rozumie się przez to pojazd, przedmiot wyposażenia lub część stwarzające ryzyko, o którym mowa w art. 3 pkt 19 rozporządzenia 2019/1020;
- 44) pojeździe, przedmiocie wyposażenia lub części stwarzających poważne ryzyko – rozumie się przez to pojazd, przedmiot wyposażenia lub część stwarzające poważne ryzyko, o którym mowa w art. 3 pkt 20 rozporządzenia 2019/1020;
- 45) niezależnym podmiocie – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 45 rozporządzenia 2018/858;
- 46) fakturze – rozumie się przez to fakturę, o której mowa w art. 2 pkt 31 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 775, z późn. zm.⁷⁾”;

4) w art. 3:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organem udzielającym unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu i krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu oraz organem

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 775, 894, 896, 1203, 1541, 1811 oraz z 2026 r. poz. 507.

uznającym świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydane przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dyrektor TDT prowadzi bazę świadectw zgodności przekazanych przez producentów pojazdów do centralnej ewidencji pojazdów, o której mowa w art. 80a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zwaną dalej „ewidencją”.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Dyrektor TDT poprzez ewidencję zapewnia producentom pojazdów, o których mowa w art. 37 ust. 5 rozporządzenia 2018/858, dostęp do świadectw zgodności przekazanych przez producentów pojazdów zgodnie z ust. 2.

2b. Dyrektor TDT przekazuje producentowi pojazdu, który wystawił świadectwo zgodności w postaci elektronicznej, informację o stwierdzonej niezgodności tego świadectwa zgodności z odpowiednim świadectwem homologacji typu pojazdu, przez jej automatyczne udostępnienie w systemie teleinformatycznym obsługującym ewidencję, jako informację do pobrania.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dyrektor TDT jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej organem nadzoru rynku w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 45 rozporządzenia 167/2013, art. 3 pkt 57 rozporządzenia 168/2013 albo art. 3 pkt 35 rozporządzenia 2018/858 – w zakresie aktów wymienionych w tych rozporządzeniach, aktów wydanych na podstawie tych rozporządzeń oraz regulaminów ONZ. Dyrektor TDT wykonuje funkcję organu nadzoru rynku w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia 2019/1020 w odniesieniu do krajowej homologacji typu pojazdu, homologacji dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu, krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem oraz spełniania przez rowery, wózki rowerowe, hulajnogi elektryczne oraz urządzenia transportu osobistego warunków technicznych, o których mowa w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy, zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w rozporządzeniu 2019/1020, które stanowi ramy dla kontroli produktów.”,

e) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Organy administracji rządowej i samorządowej, państwowe osoby prawne oraz państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne są obowiązane, wyłącznie w zakresie swojej właściwości oraz z uwzględnieniem swoich realnych możliwości organizacyjnych i finansowych, współdziałać z Dyrektorem TDT, nieodpłatnie udostępniać Dyrektorowi TDT informacje w sprawach indywidualnych oraz udzielać Dyrektorowi TDT pomocy, w tym pomocy technicznej przy wykonywaniu jego zadań wynikających z ustawy.”;

5) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nowy typ pojazdu, typ przedmiotu wyposażenia lub części, który ma być wprowadzony do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powinien spełniać wymagania techniczne, odpowiednie dla danej kategorii pojazdu, określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących ich homologacji, regulaminach ONZ dotyczących ich homologacji lub przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1 i art. 55 ust. 1, zwane dalej „wymaganiami technicznymi.”;

6) w art. 13:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Producent, przedstawiciel producenta, importer albo właściciel pojazdu, z wyjątkiem tramwaju i trolejbusu, na którego typ producent nie uzyskał dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest obowiązany uzyskać, zgodnie z odpowiednio rozporządzeniem 167/2013, rozporządzeniem 168/2013, rozporządzeniem 2018/858 albo przepisami ustawy:

- 1) świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu,
- 2) świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem,
- 3) uznanie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo
- 4) świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu
– które potwierdza spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych określonych dla tego pojazdu.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Pojazdy, o których mowa w art. 2 ust. 3 oraz ust. 4 lit. a rozporządzenia 2018/858, nie podlegają obowiązkowi uzyskania świadectwa homologacji. Producent takiego pojazdu może wystąpić o wydanie świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach, jeżeli pojazd spełnia odpowiednie warunki lub wymagania techniczne określone w przepisach rozporządzenia 2018/858 albo przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1.”,

7) w art. 14 dodaje się ust. 4–11 w brzmieniu:

4. Zakazuje się wprowadzania do obrotu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części bez wymaganego odpowiedniego: świadectwa homologacji typu UE, świadectwa homologacji typu WE, świadectwa homologacji typu ONZ, świadectwa homologacji typu EKG ONZ, świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu dla pojazdów kategorii: C, R, S, T4.1, T4.2, świadectwa krajowej homologacji typu tramwaju, świadectwa krajowej homologacji typu trolejbusu, świadectwa homologacji typu WE dla pojazdów produkowanych w małych seriach, świadectwa krajowej homologacji typu dla pojazdów produkowanych w małych seriach, uznania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, dopuszczenia jednostkowego pojazdu, dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu, świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, uznanie dopuszczenia jednostkowego pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, uznania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego dla nowego pojazdu zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2018/858, przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zezwolenia na wprowadzanie do obrotu przedmiotu wyposażenia lub części, które mogą stwarzać poważne zagrożenie dla właściwego funkcjonowania istotnych układów, lub na podstawie takiego dokumentu podpisanego przez osobę nieuprawnioną, z wyłączeniem art. 13 ust. 4 i art. 68b.

5. Zakazuje się wprowadzania do obrotu pojazdu, o którym mowa w art. 68a ust. 6 i 7, bez wymaganego świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu

niebędącego nowym pojazdem lub na podstawie takiego dokumentu podpisanego przez osobę nieuprawnioną.

6. Zakazuje się wprowadzania do obrotu roweru, wózka rowerowego, hulajnogi elektrycznej lub urządzenia transportu osobistego przeznaczonych do poruszania się po drodze, które:

1) nie spełniają warunków technicznych, o których mowa w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy;

2) są wyposażone w urządzenia manipulujące lub strategie manipulacyjne powodujące, że pojazdy które są niezgodne z warunkami technicznymi, o których mowa w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy, wydają się zgodne z tymi warunkami;

3) są wyposażone w urządzenia lub oprogramowanie umożliwiające w sposób fizyczny lub zdalny manipulowanie mechanizmem napędowym w celu zwiększenia osiągniętej prędkości powyżej 20 km/h – dotyczy hulajnóg elektrycznych oraz urządzeń transportu osobistego.

7. Zakazuje się montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu bez wymaganego świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

8. Zakazuje się podmiotom gospodarczym:

- 1) składania fałszywych dokumentów w toku procedur homologacyjnych, nadzoru rynku lub podczas realizacji działań, o których mowa w rozdziale 6;
- 2) zatajania danych lub specyfikacji technicznych, które mogłyby spowodować wycofanie z rynku pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, lub odmowę wydania lub cofnięcie dokumentów, o którym mowa w ust. 4;
- 3) fałszowania wyników badań w zakresie procedur homologacyjnych lub nadzoru rynku;
- 4) fałszowania dokumentów, tabliczek znamionowych lub oznaczeń homologacyjnych w celu wprowadzenia do obrotu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części;
- 5) stosowania urządzeń ograniczających skuteczność działania systemów pojazdu.

9. Zakazuje się producentowi:

- 1) fałszowania wyników badań zgodności eksploatacyjnej w ramach procedury homologacji typu w zakresie emisji;
- 2) projektowania, budowy i montażu pojazdów wyposażonych w urządzenia manipulujące lub strategie manipulacyjne powodujące, że pojazd niezgodny z niniejszą ustawą wydaje się z nią zgodny;
- 3) projektowania, budowy i montażu pojazdów kategorii M₁, M₂, M₃, N₁, N₂ i N₃ bez wymaganych układów ostrzegania kierowcy o przekroczeniu poziomu emisji spalin lub układów ostrzegania kierowcy o niskim poziomie odczynnika.

10. Zakazuje się podmiotom gospodarczym i niezależnym podmiotom dokonywania ingerencji w pojazd lub jego przedmioty wyposażenia i części w zakresie, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1257 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych i silników oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do takich pojazdów, w odniesieniu do emisji i trwałości akumulatora (Euro 7), zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009, rozporządzenie Komisji (UE) nr 582/2011, rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1151, rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2400 oraz rozporządzenie Komisji (UE) 2022/1362 (Dz. Urz. UE L 1257 z 08.05.2024), zwanego dalej „rozporządzeniem 2024/1257”.

11. Zakazuje się podmiotom gospodarczym ponownego udostępnienia na rynku pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, roweru, wózka rowerowego, hulajnobli elektrycznej lub urządzenia transportu osobistego, które zostały wycofane z obrotu lub użytkowania.”;

8) w art. 16 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1 i 2;”;

9) w art. 18 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 15 ust. 1 pkt 3;”;

10) w art. 20 w ust. 3 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 15 ust. 1 pkt 4, 5 lub 6.”;

- 11) w art. 22 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu: „5) kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 15 ust. 1 pkt 7.”;
- 12) w art. 25 w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1.”;
- 13) w art. 26 w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1.”;
- 14) w art. 27:
 - a) w ust. 1:
 - pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2) wystawić w postaci papierowej świadectwo zgodności do każdego pojazdu,
na którego typ wydano odpowiednie świadectwo homologacji;
świadectwo zgodności może być podpisane podpisem odbitym sposobem mechanicznym; świadectwo zgodności może być wystawione w postaci elektronicznej i wówczas powinno zostać przekazane do ewidencji, z uwzględnieniem pkt 3a;
 - 3) wystawić w postaci papierowej oświadczenie zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu, zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1 lub art. 55 ust. 1; oświadczenie może być podpisane podpisem odbitym sposobem mechanicznym i może je wystawić w imieniu producenta pojazdu importer, dystrybutor lub przedstawiciel producenta; oświadczenie może być wystawione w postaci elektronicznej i wówczas powinno zostać przekazane do ewidencji, z uwzględnieniem pkt 3a;”;
 - po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
 - „3a) wystawić w postaci elektronicznej świadectwo zgodności oraz oświadczenie, o którym mowa w pkt 3, do każdego pojazdu kategorii M, N, O, na którego typ Dyrektor TDT wydał świadectwo homologacji typu UE pojazdu i przekazać do ewidencji zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/133 z dnia 4 lutego 2021 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 w odniesieniu do podstawowego formatu, struktury i środków wymiany danych dotyczących świadectw zgodności w formacie

elektronicznym (Dz. Urz. UE L 42 z 05.02.2021, str. 1, z późn. zm.⁸⁾). W imieniu producenta pojazdu oświadczenie w postaci elektronicznej może być wystawione przez importera, dystrybutora lub przedstawiciela producenta. Przepisu pkt 2 i 3 w zakresie obowiązku stosowania postaci papierowej dokumentów nie stosuje się, z wyjątkiem wystawienia duplikatu tych dokumentów w przypadku, o którym mowa w art. 36 ust. 3 rozporządzenia 2018/858 na wniosek właściciela pojazdu lub w przypadku, o którym mowa w art. 37 ust. 10 rozporządzenia 2018/858 na wniosek organu, o którym mowa w art. 3 pkt 37 tego rozporządzenia;”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Producent pojazdu kategorii M, N, O, na którego typ Dyrektor TDT wydał świadectwo krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach może wystawić świadectwo zgodności oraz oświadczenie zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu w postaci elektronicznej do każdego takiego pojazdu i przekazać je do ewidencji zgodnie z ust. 1 pkt 3a. W imieniu producenta pojazdu oświadczenie w postaci elektronicznej może być wystawione przez importera, dystrybutora lub przedstawiciela producenta. Przepisu ust. 1 pkt 2 i 3 w zakresie obowiązku stosowania postaci papierowej dokumentów, nie stosuje się.”;

15) w art. 32 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 31 ust. 3.”;

16) w art. 33 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 31 ust. 3.”;

17) w art. 45 w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1.”

18) w art. 47 w ust. 5 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 2.”;

19) po art. 53 dodaje się art. 53a i 53b w brzmieniu:

„Art. 53a. 1. Podmiot gospodarczy, który wprowadził do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, rower, wózek rowerowy, hulajnogę elektryczną lub urządzenie transportu osobistego, wbrew

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 68 z 03.03.2022, str. 22 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1061 z 11.04.2024).

zakazowi, o którym mowa w art. 14 ust. 4–6 lub stwierdził niezgodność z wymaganiami technicznymi albo niezgodność z warunkami technicznymi o których mowa w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy lub stwarzanie ryzyka przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, rower, wózek rowerowy, hulajnogę elektryczną lub urządzenie transportu osobistego, jest obowiązany poinformować o tym niezwłocznie Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku, nie później niż 14 dni od stwierdzenia wskazanych powyżej okoliczności, oraz poinformować o planowanych działaniach obejmujących:

- 1) podanie do publicznej wiadomości informację o pojeździe, przedmiocie wyposażenia lub części, rowerze, wózku rowerowym, hulajnodze elektrycznej lub urządzeniu transportu osobistego, objętych obowiązkiem wycofania z obrotu lub użytkowania oraz
- 2) doprowadzenie, na swój koszt, pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, roweru, wózka rowerowego, hulajnogi elektrycznej lub urządzenia transportu osobistego, do stanu zgodności z wymaganiami technicznymi albo warunkami technicznymi, o których mowa w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy albo
- 3) wycofanie z rynku, na swój koszt, pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, roweru, wózka rowerowego, hulajnogi elektrycznej lub urządzenia transportu osobistego, a w przypadku gdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, rower, wózek rowerowy, hulajnoga elektryczna lub urządzenie transportu osobistego, zostały zbyte na rzecz użytkownika końcowego także:
 - a) odkupienie pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, roweru, wózka rowerowego, hulajnogi elektrycznej lub urządzenia transportu osobistego, od podmiotu lub osoby posiadającej tytuł prawny do tego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, roweru, wózka rowerowego, hulajnogi elektrycznej lub urządzenia transportu osobistego albo
 - b) wymianę na nowy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, rower, wózek rowerowy, hulajnogę elektryczną lub urządzenie transportu osobistego, spełniające wymagania techniczne albo warunki techniczne, o których mowa w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. –

Prawo o ruchu drogowym oraz określone w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy, na podstawie dokumentu potwierdzającego ich zakup.

2. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku weryfikuje przedstawione przez podmiot gospodarczy planowane działania, o których mowa w ust. 1, oraz ustala ich zakres.

3. Podmiot gospodarczy jest obowiązany do poinformowania Dyrektora TDT o postępie w realizacji podjętych działań, o których mowa w ust. 1, co najmniej raz na kwartał.

Art. 53b. 1. Podmiot gospodarczy, który zamontował w pojeździe dodatkową instalację zasilania gazem pojazdu, wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 ust. 6, jest obowiązany poinformować o tym niezwłocznie Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku, w tym o planowanych działaniach obejmujących zlecenie uprawnionemu podmiotowi wymiany, na swój koszt, zainstalowanej instalacji na instalację zgodną ze świadectwem homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu.

2. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku weryfikuje przedstawione przez podmiot gospodarczy planowane działania, o których mowa w ust. 1, oraz ustala termin i podmiot, który dokona wymiany, o której mowa w ust. 1.

3. Podmiot gospodarczy jest zobowiązany do poinformowania Dyrektora TDT o postępie w realizacji podjętych działań, o których mowa w ust. 1, co najmniej raz na kwartał.”;

20) uchyla się rozdział 4;

21) po rozdziale 4 dodaje się rozdziały 4a i 4b w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Indywidualne dopuszczenie pojazdu

Art. 68a. 1. Spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych przez dany pojazd potwierdza się w procedurze indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

2. Indywidualne dopuszczenie pojazdu może nastąpić w formie:

- 1) unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
- 2) krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu;
- 3) krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem.

3. Unijnemu indywidualnemu dopuszczeniu pojazdu podlega pojazd, o którym mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/858, który zgodnie z dodatkiem 2 częścią 1

załącznika II do rozporządzenia 2018/858 nie był nigdy zarejestrowany albo pojazd w odniesieniu do którego od chwili rejestracji do chwili złożenia wniosku o uzyskanie unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu nie upłynęło więcej niż 6 miesięcy.

4. Krajowemu indywidualnemu dopuszczeniu nowego pojazdu podlega nowy pojazd, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 167/2013, art. 4 rozporządzenia 168/2013 oraz art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2018/858, z wyjątkiem pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 3 i 4 tego rozporządzenia:

- 1) przed wprowadzeniem do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na którego typ producent nie uzyskał świadectwa homologacji typu UE pojazdu, świadectwa homologacji typu ONZ, świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu albo świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach;
- 2) na którego typ zostało wydane świadectwo homologacji typu UE pojazdu, świadectwo homologacji typu ONZ, świadectwo krajowej homologacji typu pojazdu albo świadectwo krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach i w którym to pojeździe, w jego przedmiocie wyposażenia lub części przed rejestracją zostały wprowadzone zmiany wpływające na zmianę warunków stanowiących podstawę do wydania świadectwa homologacji typu tego pojazdu.

5. Krajowemu indywidualnemu dopuszczeniu nowego pojazdu podlega także:

- 1) pojazd, w odniesieniu do którego od chwili jego pierwszej rejestracji w państwie pochodzenia niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej do chwili złożenia wniosku o uzyskanie krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu nie upłynęło więcej niż 12 miesięcy albo pojazd, który posiada przebieg nie większy niż 10 000 km, jeśli istnieje możliwość odczytania przebiegu w pojeździe, nawet w przypadku upływu tych 12 miesięcy;
- 2) ciągnik rolniczy, który nie jest nowym pojazdem i nie był zarejestrowany lub wykorzystywany na terytorium Unii Europejskiej i nie posiada ważnych dokumentów potwierdzających spełnienie odpowiednich wymagań technicznych obowiązujących w procedurze homologacji typu UE pojazdu, typu ONZ albo typu pojazdu;
- 3) przyczepa, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. b rozporządzenia 167/2013, która nie jest nowym pojazdem i nie była zarejestrowana lub wykorzystywana na terytorium

Unii Europejskiej i nie posiada ważnych dokumentów potwierdzających spełnienie odpowiednich wymagań technicznych obowiązujących w procedurze homologacji typu UE pojazdu, typu ONZ albo typu pojazdu;

- 4) wymienne urządzenie ciągnięte, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c rozporządzenia 167/2013, które nie jest nowym pojazdem i nie było zarejestrowane lub wykorzystywane na terytorium Unii Europejskiej i nie posiada ważnych dokumentów potwierdzających spełnienie odpowiednich wymagań technicznych obowiązujących w procedurze homologacji typu UE pojazdu, typu ONZ albo typu pojazdu.

6. Krajowemu indywidualnemu dopuszczeniu pojazdu niebędącego nowym pojazdem podlega pojazd, z uwzględnieniem ust. 5, który:

- 1) nie jest nowy i nie był zarejestrowany lub wykorzystywany na terytorium Unii Europejskiej i nie posiada ważnych dokumentów potwierdzających spełnienie odpowiednich wymagań technicznych obowiązujących w procedurze homologacji typu UE pojazdu, typu ONZ albo typu pojazdu;
- 2) nie jest nowy i nie był zarejestrowany na terytorium Unii Europejskiej, gdyż nie podlegał takiemu obowiązkowi w państwie pochodzenia, z którego został sprowadzony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ale był wykorzystywany na terytorium Unii Europejskiej albo
- 3) nie posiada ważnych dokumentów potwierdzających spełnienie odpowiednich wymagań technicznych obowiązujących w procedurze homologacji typu UE pojazdu, typu ONZ albo typu pojazdu i został sprowadzony z państwa nie będącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, który ma być zgłoszony do rejestracji na podstawie art. 73 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

7. Krajowemu indywidualnemu dopuszczeniu pojazdu niebędącego nowym pojazdem podlega także zarejestrowany na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej pojazd objęty świadectwem krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanym zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli pojazd ten był zarejestrowany:

- 1) nie dłużej niż 2 lata przed złożeniem wniosku o jego pierwszą rejestrację na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla którego Dyrektor TDT odmówił uznania, o którym mowa w art. 68o ust. 10 albo
- 2) dłużej niż 2 lata przed złożeniem wniosku o jego pierwszą rejestrację na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

8. Krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu nie stosuje się do tramwaju i trolejbusu.

Art. 68b. Producent pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2018/858, może wystąpić o wydanie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, jeżeli pojazd spełnia odpowiednie warunki lub wymagania techniczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1.

Art. 68c. 1. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, na wniosek producenta, przedstawiciela producenta, importera albo właściciela pojazdu, złożony w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydaje:

- 1) świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
 - 2) świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu
- albo odmawia jego wydania.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) sprawozdanie z badań potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w procedurze indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
- 2) świadectwo zgodności wydane na każdym etapie kompletacji pojazdu – o ile było wydane;
- 3) oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że złożyłem/złożyłam* tylko jeden wniosek i tylko w jednym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

* Niepotrzebne skreślić.”;

4) kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści:

„Jestem świadomy/świadoma* odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

* Niepotrzebne skreślić.”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 68d. 1. Badanie potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych lub zastosowanych wymogów alternatywnych dla danego pojazdu w celu wydania świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu albo świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu przeprowadza służba techniczna, na wniosek producenta, przedstawiciela producenta, importera lub właściciela pojazdu.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) dokument informacyjny;
- 2) świadectwo zgodności wydane na każdym etapie kompletacji pojazdu – o ile było wydane;
- 3) oświadczenie zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu, zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1 – o ile było wydane.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, może być podpisane podpisem odbitym sposobem mechanicznym.

4. Z przeprowadzonego badania służba techniczna sporządza sprawozdanie z badań potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych.

5. Koszty badań potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu wydania świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu albo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu pokrywa wnioskodawca.

Art. 68e. 1. Dyrektor TDT wydaje świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, jeżeli pojazd spełnia warunki lub wymagania techniczne określone w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/858.

2. Dyrektor TDT odmawia wydania świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, w przypadku gdy nie zostały spełnione warunki lub wymagania techniczne, określone w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/858.

3. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, cofa świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, jeżeli:

- 1) pojazd przestał spełniać warunki lub wymagania techniczne, określone w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/858, albo
- 2) został złożony wniosek o cofnięcie świadectwa.

Art. 68f. 1. Dyrektor TDT wydaje świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, w przypadku gdy pojazd spełnia warunki lub wymagania techniczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1.

2. Dyrektor TDT odmawia wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, w przypadku gdy nie zostały spełnione warunki lub wymagania techniczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1.

3. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, cofa świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, jeżeli:

- 1) pojazd przestał spełniać warunki lub wymagania techniczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1, albo
- 2) został złożony wniosek o cofnięcie świadectwa.

4. Informacja o cofnięciu świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu jest przekazywana organowi nadzoru rynku.

Art. 68g. 1. Procedura krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem jest realizowana przez uprawnionego diagnostę, który:

- 1) posiada zaświadczenie kwalifikacyjne;
- 2) jest zatrudniony przez przedsiębiorcę:
 - a) wykonującego działalność gospodarczą w zakresie odpowiednio stacji kontroli pojazdów, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym,
 - b) posiadającego uprawnienie do realizacji tej procedury przez diagnostę, o którym mowa w pkt 1, w prowadzonej przez niego stacji.

2. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, wydaje na wniosek zainteresowanego diagnosty, złożony w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, zaświadczenie kwalifikacyjne, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, o ile diagnosta ten:

- 1) posiada w pełnym zakresie uprawnienie diagnosty do wykonywania badań technicznych, o którym mowa w art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 2) ukończył szkolenie specjalistyczne w zakresie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, potwierdzone zaświadczeniem o jego ukończeniu;
- 3) zdał egzamin kwalifikacyjny w zakresie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem.

3. Zaświadczenie kwalifikacyjne, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest wydawane na okres wynikający z ważności zaświadczenia o ukończeniu szkolenia specjalistycznego w zakresie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, jednak nie dłuższy niż 5 lat od dnia jego wydania.

4. Wysokość opłaty za wydanie zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wynosi 3,8% udziału procentowego przeciętnego wynagrodzenia w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1749 oraz z 2026 r. poz. 26 i 425).

5. Opłata, o której mowa w ust. 4, stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego i nie podlega zwrotowi.

6. Wniosek o wydanie zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko zainteresowanego diagnosty;
- 2) adres korespondencyjny;
- 3) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, nazwę organu, który wydał ten dokument oraz datę urodzenia i obywatelstwo.

7. Do wniosku o wydanie zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dołącza się:

- 1) uprawnienie diagnosty do wykonywania badań technicznych, o którym mowa w art. 84 ust. 2 ustawy – Prawo o ruchu drogowym;
- 2) ważne zaświadczenie o ukończeniu szkolenia specjalistycznego w zakresie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem;
- 3) ważne zaświadczenie o zdanym egzaminie kwalifikacyjnym w zakresie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem;
- 4) kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 4.

8. Przedłużenie okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, następuje, za opłatą, na wniosek uprawnionego diagnosty.

9. Wysokość opłaty za przedłużenie zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wynosi 3,8% udziału procentowego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 4.

10. Opłata, o której mowa w ust. 9, stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego i nie podlega zwrotowi.

11. Wniosek o przedłużenie ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera dane uprawnionego diagnosty wnioskującego o przedłużenie okresu ważności jego zaświadczenia, o których mowa w ust. 6, oraz numer i datę wydania tego zaświadczenia.

12. Do wniosku o przedłużenie ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dołącza się dokumenty, o których mowa w ust. 7 pkt 1–3 oraz kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 8.

13. Warunkiem przedłużenia okresu ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest:

- 1) złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 8, nie później niż w terminie 2 miesięcy przed dniem upływu okresu ważności tego zaświadczenia;
- 2) realizacja procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem przez co najmniej 2 lata w okresie ostatnich 3 lat ważności tego zaświadczenia.

14. Przedłużenie ważności zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może nastąpić na okres, o którym mowa w ust. 3.

15. Dyrektor TDT cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zaświadczenie kwalifikacyjne, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w przypadku:

- 1) gdy starosta cofnął diagnoście uprawnienie do wykonywania badań technicznych, o którym mowa w art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 2) stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie realizacji przez uprawnionego diagnostę procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem.

16. W przypadku cofnięcia zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, na podstawie ust. 15 pkt 2, zaświadczenie o ukończeniu szkolenia specjalistycznego w zakresie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem oraz zaświadczenie o zdanym egzaminie kwalifikacyjnym w zakresie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, tracą ważność.

17. Wykaz wydanych zaświadczeń kwalifikacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wraz z podaniem imienia i nazwiska uprawnionego diagnosty, dla którego to zaświadczenie zostało wydane, Dyrektor TDT publikuje i aktualizuje na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego.

18. Dyrektor TDT oraz starosta informują siebie nawzajem w zakresie swojej właściwości o wydanych i cofniętych zaświadczeniach kwalifikacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz uprawnieniach do wykonywania badań technicznych, o których mowa w art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Art. 68h. 1. Szkolenie specjalistyczne w zakresie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem prowadzi Dyrektor TDT lub jednostki upoważnione przez Dyrektora TDT do prowadzenia szkolenia.

2. Za uczestnictwo w szkoleniu, o którym mowa w ust. 1, pobiera się opłatę.
3. Opłata, o której mowa w ust. 2, w przypadku szkolenia prowadzonego przez:
 - 1) Dyrektora TDT – stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego;
 - 2) jednostkę upoważnioną przez Dyrektora TDT do prowadzenia szkolenia – stanowi przychód tej jednostki.

4. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 2, wynosi 18,5% udziału procentowego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4.

5. Dyrektor TDT upoważnia, za opłatą, w drodze decyzji administracyjnej, jednostkę do prowadzenia szkolenia, o którym mowa w ust. 1, na wniosek przedsiębiorcy ubiegającego się o wydanie upoważnienia, złożony w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej.

6. Upoważnienie do prowadzenia szkolenia, o którym mowa w ust. 1, wydaje się przedsiębiorcy, jeżeli:

- 1) posiada siedzibę, oddział lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) nie jest przedsiębiorcą, w stosunku do którego otwarto likwidację lub ogłoszono upadłość;
- 3) członkowie organów osoby prawnej, osoby upoważnione do reprezentowania jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, a w przypadku innego przedsiębiorcy – osoby prowadzące działalność gospodarczą nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) posiada warunki lokalowe odpowiednie do zakresu prowadzanych szkoleń, w tym salę wykładową i pomieszczenie biurowe;
- 5) dysponuje miejscem do prowadzenia zajęć praktycznych;
- 6) posiada teksty obowiązujących przepisów oraz pomoce i środki dydaktyczne zapewniające prowadzenie zajęć zgodnie z obowiązującym programem szkolenia;
- 7) zapewnia prowadzenie szkoleń przez wykładowcę posiadającego:
 - a) wyższe wykształcenie w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych,
 - b) udokumentowaną co najmniej 5-letnią praktykę zawodową w dziedzinie związanej z motoryzacją,
 - c) udokumentowane uczestnictwo co 2 lata w seminariach z zakresu przepisów dotyczących homologacji oraz badań technicznych pojazdów.

7. Upoważnienie do prowadzenia szkolenia, o którym mowa w ust. 1, może zostać wydane podmiotowi niebędącemu przedsiębiorcą, jeżeli spełnia on warunki, o których w ust. 6 pkt 1 i 4-7.

8. Seminaria, o których mowa w ust. 6 pkt 7 lit. c, prowadzi Dyrektor TDT. Seminaria przeprowadza się nie rzadziej niż raz na pół roku w danym roku kalendarzowym.

9. Uczestnictwo w seminariach, o których mowa w ust. 6 pkt 7 lit. c, potwierdza się zaświadczeniem wydawanym przez Dyrektora TDT.

10. Za uczestnictwo w seminariach, o których mowa w ust. 6 pkt 7 lit. c, pobiera się opłatę wynoszącą 18,5% udziału procentowego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4.

11. Opłata za uczestnictwo w seminariach, o której mowa w ust. 10, stanowi przychód Dyrektora TDT i nie podlega zwrotowi.

12. W decyzji, o której mowa w ust. 5, Dyrektor TDT określa warunki stanowiące podstawę wydania upoważnienia gwarantujące bezstronność, obiektywizm i zgodność z przepisami.

13. Upoważnienie do prowadzenia szkolenia, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na okres 4 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 5.

14. Opłata za wydanie upoważnienia do prowadzenia szkolenia, o którym mowa w ust. 1, wynosi 55% udziału procentowego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4.

15. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, dołącza się:

- 1) oświadczenie o spełnieniu wymagań, o których mowa w ust. 6 pkt 2 i 3, oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
- 2) opis posiadanych warunków lokalowych oraz miejsca do prowadzenia zajęć praktycznych;
- 3) wykaz wykładowców prowadzących szkolenia;

4) dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 6 pkt 7;

5) kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 14.

16. Opłata, o której mowa w ust. 14, stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego i nie podlega zwrotowi.

17. Dyrektor TDT cofa, w drodze decyzji administracyjnej, upoważnienie do prowadzenia szkolenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy jednostka:

1) przestała spełniać co najmniej jeden z warunków, o których mowa w ust. 6, lub

2) naruszyła warunki stanowiące podstawę wydania decyzji upoważniającej jednostkę do prowadzenia szkolenia, o których mowa w ust. 12.

18. Wykaz jednostek upoważnionych do prowadzenia szkolenia Dyrektor TDT publikuje i aktualizuje na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego.

19. Egzamin kwalifikacyjny w zakresie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, o którym mowa w art. 68g ust. 2 pkt 3, przeprowadza, za opłatą, komisja powołana przez Dyrektora TDT, na wniosek zainteresowanego diagnosty.

20. Wniosek, o którym mowa w ust. 19, zawiera następujące dane:

1) imię i nazwisko zainteresowanego diagnosty;

2) adres korespondencyjny;

3) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, nazwę organu, który wydał ten dokument oraz datę urodzenia i obywatelstwo.

21. Do wniosku, o którym mowa w ust. 19, dołącza się kopię dowodu uiszczenia opłaty.

22. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 19, wynosi 2,2% udziału procentowego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4.

23. Opłata, o której mowa w ust. 19, stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego i nie podlega zwrotowi.

Art. 68i. 1. Dyrektor TDT, za opłatą, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy, wydaje uprawnienie, o którym mowa w art. 68g ust. 1 pkt 2 lit. b, o ile przedsiębiorca ten:

- 1) jest wpisany do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów, o którym mowa w art. 83a ust. 1 ustawy – Prawo o ruchu drogowym;
- 2) posiada ważne poświadczenie zgodności wyposażenia i warunków lokalowych z wymaganiami odpowiednio do zakresu przeprowadzanych badań, o którym mowa w art. 83 ust. 3 pkt 5 ustawy – Prawo o ruchu drogowym;
- 3) zatrudnia co najmniej jednego uprawnionego diagnostę posiadającego zaświadczenie kwalifikacyjne, o którym mowa w art. 68g ust. 1 pkt 1.

2. Wniosek o wydanie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1 zawiera:

- 1) siedzibę, oddział lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacyjny REGON, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) – jeżeli podmiot jest obowiązany posługiwać się tym numerem na podstawie przepisów o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników;
- 4) adres stacji kontroli pojazdów prowadzonej przez przedsiębiorcę;
- 5) imię i nazwisko zatrudnionego diagnosty wraz z datą i numerem jego zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w art. 68g ust. 1 pkt 1.

3. Do wniosku o wydanie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) ważne poświadczenie zgodności wyposażenia i warunków lokalowych z wymaganiami odpowiednio do zakresu przeprowadzanych badań, o którym mowa w art. 83 ust. 3 pkt 5 ustawy – Prawo o ruchu drogowym;
- 2) ważne zaświadczenie kwalifikacyjne uprawnionego diagnosty zatrudnionego przez przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 68g ust. 1;
- 3) kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1.

4. Uprawnienie przedsiębiorcy, o którym mowa ust. 1, do realizacji procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem jest wydawane do czasu zmiany stanu faktycznego, dla którego zostało wydane, nie dłużej niż przez 5 lat od daty jego wydania. W przypadku zmiany stanu faktycznego, dla którego wydane zostało uprawnienie przedsiębiorcy, uprawnienie wygasa z mocy prawa, przy czym zatrudnienie nowego diagnosty posiadającego zaświadczenie kwalifikacyjne nie stanowi zmiany stanu faktycznego pod warunkiem, że przedsiębiorca

zawiadomi o tym fakcie Dyrektora TDT, w postaci papierowej albo elektronicznej, w terminie 3 dni od dnia zatrudnienia nowego diagnosty.

5. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, wynosi 3,8% udziału procentowego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4.

6. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego i nie podlega zwrotowi.

7. Przedłużenie okresu ważności uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, następuje, za opłatą, na wniosek przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1.

8. Wniosek o przedłużenie ważności uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane przedsiębiorcy wnioskującego o przedłużenie okresu ważności jego uprawnienia, o których mowa w ust. 2 oraz datę wydania i numer tego uprawnienia.

9. Do wniosku o przedłużenie ważności uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć dokumenty, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2 oraz kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 7.

10. Warunkiem przedłużenia okresu ważności uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 8, nie później niż w terminie 2 miesięcy przed dniem upływu okresu ważności tego uprawnienia;
- 2) realizowanie w stacji kontroli pojazdów procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem przez co najmniej 2 lata w okresie ostatnich 3 lat ważności tego uprawnienia.

11. Przedłużenie ważności uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na okres, o którym mowa w ust. 4.

12. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 7, wynosi 3,8% udziału procentowego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4.

13. Opłata, o której mowa w ust. 7, stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego i nie podlega zwrotowi.

14. Dyrektor TDT cofa, w drodze decyzji administracyjnej, uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku:

- 1) braku ważnego poświadczenia zgodności wyposażenia i warunków lokalowych z wymaganiami odpowiednio do zakresu przeprowadzanych badań, o którym mowa w art. 83 ust. 3 pkt 5 ustawy – Prawo o ruchu drogowym;

- 2) gdy starosta wydał decyzję o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę stacji kontroli pojazdów, o której mowa w art. 83b ust. 2 pkt 3 ustawy – Prawo o ruchu drogowym;
- 3) gdy przedsiębiorca nie zatrudnia uprawnionego diagnosty posiadającego zaświadczenie kwalifikacyjne, o którym mowa w art. 68g ust. 1.

15. Dyrektor TDT informuje starostę o cofnięciu przedsiębiorcy uprawnienia, o którym mowa w ust. 1.

16. Wykaz wydanych uprawnień, o których mowa w ust. 1, wraz z oznaczeniem przedsiębiorcy, dla którego dane uprawnienie zostało wydane, Dyrektor TDT publikuje i aktualizuje na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego.

17. Dyrektor TDT oraz starosta informują siebie nawzajem w zakresie swojej właściwości o wydanych i cofniętych uprawnieniach, o których mowa w art. 68g ust. 1 pkt 2 lit. b, oraz o decyzjach o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę stacji kontroli pojazdów, o których mowa w art. 83b ust. 2 pkt 3 ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

Art. 68j. 1. Uprawniony diagnosta, za opłatą, na wniosek właściciela pojazdu, złożony w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydaje świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, a w przypadku braku spełnienia warunków lub wymagań technicznych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1, uprawniony diagnosta wydaje zaświadczenie o braku spełnienia warunków lub wymagań technicznych do wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, z uwzględnieniem ust. 4.

2. Uprawniony diagnosta wydaje świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, w przypadku gdy pojazd spełnia warunki lub wymagania techniczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) dokument wydany przez producenta pojazdu lub upoważnionego przedstawiciela potwierdzający spełnienie poziomu wymagań technicznych w zakresie emisji zanieczyszczeń w pojazdach, będących podstawą dopuszczenia tego pojazdu do ruchu drogowego w państwie pochodzenia, z uwzględnieniem świadectw homologacji oraz certyfikatów, przetłumaczonych na język polski przez tłumacza przysięgłego lub zdjęcie informacji umieszczonej przez producenta na pojeździe,

- zawierającej dane w zakresie emisji zanieczyszczeń w pojazdach – o ile są dostępne;
- 2) świadectwo homologacji typu ONZ w odniesieniu do przedmiotów wyposażenia lub części w zakresie regulaminów ONZ nr 66, 67, 100, 110, 115, 118, 134, załącznika nr IV do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 3/2014 z dnia 24 października 2013 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 w odniesieniu do wymogów w zakresie bezpieczeństwa funkcjonalnego pojazdów do celów homologacji pojazdów dwu- lub trójkołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L 7 z 10.01.2014, str. 1, z późn. zm.⁹⁾) albo rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 79/2009 z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych napędzanych wodorem oraz zmieniającego dyrektywę 2007/46/WE (Dz. Urz. UE L 35 z 04.02.2009, str. 32, z późn. zm.¹⁰⁾), o ile są wymagane zgodnie z warunkami lub wymaganiami technicznymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1;
 - 3) dowód własności pojazdu lub dowód rejestracyjny, jeżeli pojazd był zarejestrowany lub inny dokument potwierdzający rejestrację albo dopuszczenie pojazdu do ruchu drogowego w państwie pochodzenia, wydany przez właściwy organ;
 - 4) sprawozdanie z badań potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, o ile było wydane;
 - 5) dokument określający masę własną pojazdu przy użyciu wagi zalegalizowanej lub wzorcowanej zgodnie z przepisami metrologicznymi, a w przypadku braku możliwości jego pozyskania, opinię rzeczoznawcy samochodowego, o którym mowa w art. 79a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, lub służby technicznej, o ile dokument taki jest wymagany na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 68r ust. 1;
 - 6) dokument określający maksymalną wartość, na którą ustawiony jest ogranicznik prędkości lub maksymalną prędkość pojazdu wydany przez producenta pojazdu lub jego przedstawiciela, a w przypadku braku możliwości jego pozyskania, opinię

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 279 z 15.10.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 123 z 16.05.2017, str. 50 oraz Dz. Urz. UE L 144 z 08.06.2018, str. 7.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241.

- rzeczoznawcy samochodowego, o którym mowa w art. 79a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, lub służby technicznej, o ile dokument taki jest wymagany na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 68r ust. 1;
- 7) dokument określający maksymalną moc użyteczną silnika i jej prędkość obrotową wydany przez producenta pojazdu lub jego przedstawiciela, a w przypadku braku możliwości jego pozyskania, opinię rzeczoznawcy samochodowego, o którym mowa w art. 79a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, lub służby technicznej, o ile dokument taki jest wymagany na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 68r ust. 1;
 - 8) dokument wskazujący stan zużycia akumulatora trakcyjnego na minimalnym poziomie 75% jego pojemności nominalnej wyrażonej w procentach (SoH = min. 75%), wydany przez producenta pojazdu lub jego przedstawiciela, a w przypadku braku możliwości jego pozyskania, opinię rzeczoznawcy samochodowego, o którym mowa w art. 79a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, lub służby technicznej, o ile dokument taki jest wymagany na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 68r ust. 1.

4. Uprawniony diagnosta wydaje, na wniosek właściciela, zaświadczenie o braku spełnienia wymagań, w zakresie emisji zanieczyszczeń, do wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, w przypadku gdy pojazd należy do przedstawicielstwa dyplomatycznego, urzędu konsularnego i misji specjalnej państw obcych lub organizacji międzynarodowej, a także ich personelu korzystającego z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych na mocy ustaw, umów bądź powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych lub na zasadzie wzajemności, a:

- 1) właściciel nie przedłożył wraz z wnioskiem dokumentów, o których mowa w art. 68j ust. 3 pkt 1, lub
- 2) przedłożone wraz z wnioskiem dokumenty nie potwierdzają spełnienia przez pojazd wymagań w zakresie emisji zanieczyszczeń określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1.

Art. 68k. 1. Spełnienie warunków lub wymagań technicznych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1, uprawniony diagnosta potwierdza poprzez wykonanie następujących czynności:

- 1) sprawdzenie kompletności dokumentów przedłożonych do wniosku, o których mowa w art. 68j ust. 3, oraz ich weryfikację celem potwierdzenia spełnienia warunków lub wymagań technicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1;
- 2) przeprowadzenie badania spełnienia wymogów krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem;
- 3) weryfikację konieczności przeprowadzenia przez służbę techniczną badania potwierdzającego spełnienie warunków lub wymagań technicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1 w przypadku:
 - a) niezłożenia wraz z wnioskiem dokumentów, o których mowa w art. 68j ust. 3 pkt 1, lub braku możliwości weryfikacji, na podstawie przedłożonych dokumentów, spełnienia warunków lub wymagań technicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1, lub
 - b) innych wątpliwości dotyczących spełnienia przez pojazd warunków lub wymagań technicznych stwierdzonych w toku przeprowadzonego badania, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Przed stwierdzeniem konieczności przeprowadzenia przez służbę techniczną badania potwierdzającego spełnienie warunków lub wymagań technicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1 w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, dopuszcza się przedstawienie opinii rzeczoznawcy, o którym w art. 79a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym lub upoważnionego przedstawiciela producenta pojazdu.

3. Potwierdzeniem przeprowadzonych czynności, o których mowa w ust. 1, jest protokół z ich wykonania. W protokole wskazuje się zakres badania do przeprowadzenia przez służbę techniczną.

4. Badanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, służba techniczna przeprowadza, za opłatą, na wniosek właściciela pojazdu złożony w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołącza się dokumenty, o których mowa w art. 68j ust. 3 oraz protokół, o którym mowa w ust. 3.

6. Z przeprowadzonego badania służba techniczna sporządza sprawozdanie z badań potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych.

7. W celu uzyskania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem wnioskodawca jest obowiązany przedłożyć uprawnionemu diagnostyce sprawozdanie, o którym mowa w ust. 6.

8. Informację o wyniku badania potwierdzającego spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych przeprowadzonego przez służbę techniczną i potwierdzonego w sprawozdaniu sporządzonym przez służbę techniczną, uprawniony diagnosta weryfikuje i odnotowuje w protokole, o którym mowa w ust. 3, a następnie określa wynik końcowy przeprowadzonych czynności.

Art. 68l. 1. Uprawniony diagnosta wydaje świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem wraz z dokumentem identyfikacyjnym pojazdu w przypadku spełnienia przez pojazd warunków lub wymagań technicznych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1, potwierdzonego protokołem wydanym z wynikiem pozytywnym, o ile nie upłynęło więcej niż 30 dni od dnia badania, o którym mowa w art. 68k ust. 1 pkt 2.

2. W przypadku gdy upłynęło więcej niż 30 dni od dnia badania, o którym mowa w art. 68k ust. 1 pkt 2, przed wydaniem świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, uprawniony diagnosta przeprowadza ponownie takie badanie.

3. Uprawniony diagnosta wydaje zaświadczenie o braku spełnienia wymagań do wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem w przypadku braku spełnienia przez pojazd warunków lub wymagań technicznych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1, potwierdzonego protokołem wydanym z wynikiem negatywnym.

4. Na zaświadczenie o braku spełnienia wymagań do wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem właściciel pojazdu może złożyć, za opłatą, w terminie 7 od dnia otrzymania zaświadczenia, skargę do Dyrektora TDT. Do skargi dołącza się dokumentację w sprawie wraz z dowodem uiszczenia opłaty.

5. Dyrektor TDT, rozpatrując skargę, o której mowa w ust. 4, bada prawidłowość przeprowadzenia procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem.

6. W wyniku rozpatrzenia skargi, o której mowa w ust. 4, Dyrektor TDT:

- 1) stwierdza prawidłowość przeprowadzenia procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem albo
- 2) nakazuje uprawnionemu diagnostyce ponowne przeprowadzenie czynności, o których mowa w art. 68k ust. 1 i 2 w zakresie, w jakim stwierdzone zostały nieprawidłowości.

7. Wydanie kolejnego zaświadczenia o braku spełnienia wymagań do wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem po ponownym przeprowadzeniu czynności, o których mowa w art. 68k ust. 1 i 2, w zakresie, w jakim stwierdzone zostały nieprawidłowości, nie podlega zaskarżeniu.

8. Opłata za skargę, o której mowa w ust. 4, stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego i nie podlega zwrotowi.

9. Uprawniony diagnosta przekazuje w postaci elektronicznej do ewidencji informacje o wydaniu świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem albo zaświadczeniu o braku spełnienia wymagań do wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, niezwłocznie po wydaniu takiego dokumentu.

10. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 68g ust. 1 pkt 2, prowadzi rejestr wydanych przez zatrudnionych przez niego uprawnionych diagnostów:

- 1) świadectw krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem wraz z dokumentami identyfikacyjnymi pojazdu;
- 2) zaświadczeń o braku spełnienia wymagań do wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym.

11. W przypadku rezygnacji przez przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 68g ust. 1 pkt 2, z realizacji procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem przez zatrudnionych przez niego uprawnionych diagnostów, przedsiębiorca ten przekazuje dotychczasowy rejestr Dyrektorowi TDT wraz z dokumentacją.

Art. 68m. 1. Nadzór nad przeprowadzaniem procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, o której mowa w art. 68g ust. 1, sprawuje Dyrektor TDT.

2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, Dyrektor TDT przeprowadza kontrole mające na celu weryfikację:

- 1) prawidłowości przeprowadzenia procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem;
- 2) prawidłowości prowadzenia wymaganej dokumentacji;
- 3) zgodności z wymaganiami co do kwalifikacji osób wykonujących procedurę krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, o których mowa w art. 68g ust. 1.

3. W ramach przeprowadzanej kontroli, Dyrektor TDT uprawniony jest do:

- 1) wstępu do stacji kontroli pojazdów, w której przeprowadzona została procedura krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem;
- 2) dostępu do dokumentów uprawnionych diagnostów zatrudnionych w stacji kontroli pojazdów;
- 3) dostępu do dokumentów i informacji dotyczących przeprowadzanych procedur krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem.

4. Z przeprowadzonej kontroli sporządzany jest protokół.

5. Dyrektor TDT cofa, w drodze decyzji administracyjnej, świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem w przypadku stwierdzenia w ramach przeprowadzonej kontroli, o której mowa w ust. 2:

- 1) nieprawidłowości w przeprowadzeniu procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, w wyniku której wydano to świadectwo, związane z bezpieczeństwem użytkowania pojazdu oraz ochroną środowiska;
- 2) wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem przez uprawnionego diagnostę nieposiadającego ważnego zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w art. 68g ust. 1 pkt 1;
- 3) wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem u przedsiębiorcy niewykonywającego działalności gospodarczej w zakresie odpowiednio stacji kontroli pojazdów, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym lub nieposiadającego ważnego uprawnienia do realizacji procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, o których mowa w art. 68g ust. 1 pkt 2.

6. Dyrektor TDT przekazuje w postaci elektronicznej do ewidencji informacje o cofnięciu świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, niezwłocznie po wydaniu takiej decyzji.

Art. 68n. 1. Uprawniony diagnosta pobiera opłatę stanowiącą udział procentowy przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, za:

- 1) sprawdzenie kompletności dokumentów przedłożonych do wniosku oraz ich weryfikację – w wysokości 9,8% tego wynagrodzenia,
 - 2) przeprowadzenie badania spełnienia wymogów krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem – w wysokości 3,3% tego wynagrodzenia,
 - 3) wydanie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem – w wysokości 3,3 % tego wynagrodzenia
- przed przystąpieniem do odpowiednio sprawdzenia kompletności dokumentów oraz ich weryfikacji, przeprowadzenia badania oraz wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem.

2. Dyrektor TDT pobiera opłatę stanowiącą udział procentowy przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, za rozpatrzenie skargi właściciela pojazdu na zaświadczenie uprawnionego diagnosty o braku spełnienia wymagań do wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, w wysokości 8,7% tego wynagrodzenia.

3. Służba techniczna, w zależności od zakresu badania, pobiera opłatę stanowiącą udział procentowy przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, za:

- 1) przeprowadzenie badania w zakresie emisji zanieczyszczeń – w wysokości nie większej niż 195% tego wynagrodzenia;
- 2) przeprowadzenie badania w pozostałym zakresie wynikającym z protokołu uprawnionego diagnosty – w wysokości nie większej niż 54% tego wynagrodzenia.

Art. 68o. 1. Świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydane dla nowego pojazdu zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej uznaje Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, jeżeli pojazd ten spełnia odpowiednie warunki lub wymagania techniczne, które są równoważne

warunkom lub wymaganiom obowiązującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1.

2. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, następuje na wniosek producenta, importera, przedstawiciela producenta lub właściciela pojazdu.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydane dla nowego pojazdu zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) dokument wydany przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej wskazujący przepisy techniczne, na podstawie których wydano świadectwo, o którym mowa w pkt 1;
- 3) kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1.

4. Dyrektor TDT może zwrócić się do właściwego organu innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej o udostępnienie dodatkowych informacji o wydanym zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2018/858 świadectwie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

5. Dyrektor TDT, na wniosek właściwego organu innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, udostępnia temu organowi informacje o wydanym przez siebie świadectwie krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu.

6. W przypadku gdy wydano świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, który ma być sprzedany, zarejestrowany lub dopuszczony do ruchu na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Dyrektor TDT, na wniosek producenta, przedstawiciela producenta, importera lub właściciela pojazdu, wydaje dokument wskazujący przepisy techniczne, na podstawie których wydał świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu.

7. W przypadku zarejestrowanego na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej pojazdu objętego świadectwem krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanym na ten pojazd przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita

Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który ma zostać zarejestrowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, świadectwo to uznaje Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, jeżeli pojazd ten:

- 1) spełnia odpowiednie warunki lub wymagania techniczne, które są równoważne warunkom lub wymaganiom obowiązującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1;
- 2) był zarejestrowany nie dłużej niż 2 lata przed złożeniem wniosku o jego pierwszą rejestrację na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, oraz
- 3) jest objęty świadectwem krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanym zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2018/858.

8. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 7, następuje na wniosek producenta, przedstawiciela producenta, importera albo właściciela pojazdu.

9. Do wniosku, o którym mowa w ust. 8, dołącza się:

- 1) świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydane przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2018/858;
- 2) dokument wydany przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej wskazujący przepisy techniczne, na podstawie których wydano świadectwo, o którym mowa w pkt 1;
- 3) dowód rejestracyjny albo dopuszczenie pojazdu do ruchu drogowego w państwie pochodzenia wydany przez właściwy organ;
- 4) kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 7.

10. Dyrektor TDT, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, odmawia uznania świadectwa, o którym mowa w ust. 1 albo ust. 7, wydanego na dany pojazd przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli pojazd ten nie spełnia odpowiednich warunków lub wymagań technicznych, które są równoważne warunkom lub wymaganiom obowiązującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1.

Art. 68p. Dyrektor TDT wydaje duplikaty dokumentów, o których mowa w art. 68c ust. 1, art. 68o ust. 1 lub 7. Do wydania duplikatu stosuje się przepis art. 41 ust. 2.

Art. 68q. 1. Producent, przedstawiciel producenta, importer pojazdu, dla którego zostało wydane świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu albo uznanie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, jest obowiązany wystawić oświadczenie zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu, zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 68r ust. 1. Oświadczenie może być podpisane podpisem odbitym sposobem mechanicznym.

2. W przypadku pojazdu, dla którego właściciela zostało wydane świadectwo unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu albo świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać wystawione przez służbę techniczną przeprowadzającą na wniosek właściciela tego pojazdu badania, o których mowa w art. 68d ust. 1.

Art. 68r. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres warunków lub wymagań technicznych obowiązujących w procedurze krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, z uwzględnieniem równoważnych wymogów alternatywnych, zakres i sposób przeprowadzania badań potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu uzyskania krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
- 2) wzory dokumentów związanych z procedurą unijnego i krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
- 3) wzór oświadczenia zawierającego dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu;
- 4) szczegółowe czynności Dyrektora TDT, służby technicznej i uprawnionego diagnosty w procedurze indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
- 5) program szkolenia diagnostów, sposób przeprowadzania egzaminu kwalifikacyjnego oraz wzory dokumentów związanych z uzyskaniem zaświadczenia kwalifikacyjnego i uprawnienia dla przedsiębiorcy prowadzącego stację kontroli pojazdów.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględnia:

- 1) konieczność zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska;

- 2) potrzebę zapewnienia zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem;
- 3) konieczność ujednoczenia wzorów dokumentów związanych z procedurą unijnego i krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu oraz oświadczeń składanych w ramach rejestracji i ewidencji pojazdu, a także potrzebę zapewnienia ich funkcjonalności;
- 4) konieczność zapewnienia sprawnego i skutecznego wykonywania zadań w zakresie indywidualnego dopuszczenia pojazdu.

Rozdział 4b

Nadzór rynku

Art. 68s. 1. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku jest uprawniony do:

- 1) realizacji czynności, o których mowa w art. 14 ust. 4 rozporządzenia 2019/1020 względem podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym;
- 2) realizacji zadań, o których mowa w art. 12, art. 22–24 i rozdziale VII rozporządzenia 2019/1020;
- 3) wymagania od operatora platformy lub dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego przedstawienia informacji niezbędnych do ustalenia własności stron internetowych w toku prowadzenia czynności wyjaśniających, kontroli, badań lub postępowań administracyjnych;
- 4) wymagania od operatora platformy lub dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego podjęcia działań w ramach interfejsu online, w tym usunięcia z interfejsu online treści odnoszących się do pojazdu, przedmiotu wyposażenia i części, wobec których stwierdzono niezgodność z wymaganiami technicznymi lub poważne ryzyko, zawieszenia konta podmiotu gospodarczego na platformie lub wyświetlenia wyraźnego ostrzeżenia dla użytkowników końcowych uzyskujących dostęp do oferty tego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części;
- 5) zasięgania z urzędu niezbędnych opinii eksperckich, w tym w toku kontroli dokumentów, fizycznej lub laboratoryjnej kontroli pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części lub prowadzonych postępowań administracyjnych;
- 6) prowadzenia nieodpłatnych kampanii informacyjnych dla obywateli w mediach publicznych, komercyjnych i społecznościowych;

- 7) opracowania i prowadzenia wykazu pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części niezgodnych z wymaganiami technicznymi lub stwarzających poważne ryzyko, który udostępnia na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego;
- 8) opracowania i prowadzenia wykazu akcji serwisowych, który udostępnia na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego;
- 9) pozyskiwania od podmiotu gospodarczego informacji o przeprowadzanej akcji serwisowej w drodze powiadomienia, o którym mowa w art. 70 ust. 2 lub art. 71 ust. 2, w celu umieszczenia ich w systemie szybkiej wymiany informacji, o którym mowa w art. 20 ust. 4 rozporządzenia 2019/1020, zwanym dalej „systemem Safety Gate”, i systemie informacyjnym i komunikacyjnym do celów nadzoru rynku, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, zwanym dalej „systemem ICSMS”, oraz na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego;
- 10) przekazywania do ewidencji informacji o decyzji Dyrektora TDT, o której mowa w art. 68zj ust. 1 lub art. 68zk ust. 12, w zakresie wycofania pojazdu z obrotu lub użytkowania;
- 11) kontroli dokumentów związanych z ładunkiem oraz kontroli fizycznej tego ładunku, przewożonego na drogach publicznych, w zakresie przestrzegania zgodności z aktami prawnymi, dla których jest organem nadzoru rynku zgodnie z art. 3 ust. 3, w ramach wykonywania kontroli ruchu drogowego przez funkcjonariusza Policji, inspektora Inspekcji Transportu Drogowego lub funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej;
- 12) nieodpłatnego uzyskiwania od organów Krajowej Administracji Skarbowej danych, o których mowa w art. 68zx ust. 2;
- 13) nieodpłatnego dostępu do ewidencji w celu poinformowania użytkowników pojazdów zarejestrowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej o akcjach serwisowych;
- 14) udziału w badaniach wykonywanych przez laboratoria badawcze wykonujące badania na zlecenie Dyrektora TDT;
- 15) przeprowadzenia badań, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 167/2013, art. 8 rozporządzenia 168/2013 oraz art. 8 rozporządzenia 2018/858;

- 16) wymagania od podmiotu gospodarczego informowania użytkowników końcowych o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta zgodnie z art. 70 ust. 3 i art. 71 ust. 3 pkt 3;
- 17) wymagania od podmiotu gospodarczego informowania o postępie w realizacji akcji serwisowych co najmniej raz na kwartał;
- 18) wymagania przekazania tłumaczenia na język polski dokumentów albo ich części, mających stanowić dowód w sprawie niezbędny do weryfikacji zgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z wymaganiami technicznymi, sporządzonych w języku obcym w toku prowadzenia czynności wyjaśniających, kontroli, badań lub postępowań administracyjnych.

2. Przy realizacji zadań w ramach nadzoru rynku Dyrektor TDT oraz pracownicy Transportowego Dozoru Technicznemu lub osoby upoważnione przez Dyrektora TDT do realizacji tych zadań w jego imieniu korzystają z ochrony przewidzianej w art. 222 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, 1818 i 1872) dla funkcjonariuszy publicznych.

3. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może zawierać porozumienia z Policją lub Strażą gminną (miejską) dotyczące przekazania do użytkowania przyrządów do określania prędkości lub mocy pojazdów, wskazujące warunki i zasady użytkowania tych przyrządów oraz ponoszenia kosztów z tego tytułu.

Art. 68t. 1. W przypadku wystąpienia podejrzenia w zakresie spełnienia przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część zgodności z wymaganiami technicznymi lub możliwości wystąpienia poważnego ryzyka Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku przeprowadza ocenę poziomu ryzyka stwarzanego przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku II rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/3173 z dnia 27 sierpnia 2024 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 w zakresie zasad dostępu do systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate i jego działania, informacji, które mają być do niego wprowadzane, wymagań dotyczących zgłoszeń oraz kryteriów oceny poziomu ryzyka (Dz. Urz. UE L 3173 z 13.12.2024, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 91009 z 12.12.2025, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2024/3173”.

2. Poziom ryzyka w odniesieniu do pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części określony jako „poważny” w załączniku II rozporządzenia 2024/3173 traktuje się jako

wysokie ryzyko w odniesieniu do podmiotu gospodarczego w rozumieniu przepisu art. 47 ust. 1 ustawy – Prawo przedsiębiorców.

Art. 68u. 1. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku, dokonuje okresowej analizy prawdopodobieństwa naruszenia przepisów, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

2. Analiza, o której mowa w ust. 1, jest przeprowadzana w oparciu o:

- 1) wyniki wcześniejszych kontroli;
- 2) skargi i sygnały z rynku;
- 3) dane z systemu Safety Gate oraz systemu ICSMS;
- 4) informacje pochodzące od innych organów;
- 5) dane statystyczne z ostatnich trzech lat dotyczące liczby pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części wprowadzonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) informacje wymieniane w ciągu ostatnich trzech lat na forum wymiany informacji o egzekwowaniu przepisów, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia 2018/858;
- 7) informacje z badań opublikowanych w ciągu ostatnich trzech lat przez strony trzecie w odniesieniu do pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części;
- 8) zgodność z wymaganiami technicznymi oraz ocenę poziomów ryzyka stwarzanego przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część;
- 9) analizy branżowe.

3. Na podstawie analizy, o której mowa w ust. 1, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku przypisuje podmioty gospodarcze do kategorii ryzyka, zróżnicowanych ze względu na prawdopodobieństwo naruszenia przepisów oraz możliwe skutki takiego naruszenia.

4. Kategoryzacja ryzyka stanowi podstawę planowania, o którym mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, i prowadzenia działań kontrolnych.

Art. 68v. 1. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku w celu realizacji zadań może korzystać z danych osobowych o osobie obejmujących: imię i nazwisko, numer identyfikacyjny PESEL, w przypadku braku numeru PESEL datę urodzenia, obywatelstwo, numer dokumentu tożsamości, numer NIP, adres zamieszkania wraz z adresem prowadzenia działalności gospodarczej, numer telefonu, adres poczty

elektronicznej, w tym również w formie zapisu elektronicznego, uzyskanych przez inne organy, służby i instytucje państwowe.

2. Administrator danych osobowych, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany udostępnić te dane inspektorowi Transportowego Dozoru Technicznemu wskazanemu w imiennym upoważnieniu Dyrektora TDT, po okazaniu tego upoważnienia oraz legitymacji służbowej.

3. Administratorem danych osobowych, o których mowa w ust. 1, jest:

- 1) minister właściwy do spraw administracji publicznej;
- 2) minister właściwy do spraw finansów publicznych;
- 3) minister właściwy do spraw gospodarki;
- 4) minister właściwy do spraw informatyzacji;
- 5) minister właściwy do spraw pracy;
- 6) minister właściwy do spraw transportu;
- 7) minister właściwy do spraw środowiska;
- 8) organy właściwe w sprawach rejestracji pojazdów;
- 9) organy kontroli ruchu drogowego;
- 10) Szef Krajowej Administracji Skarbowej;
- 11) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 12) Komendant Główny Straży Granicznej;
- 13) Główny Inspektor Pracy;
- 14) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
- 15) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego;
- 16) Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych.

Art. 68w. 1. Operator platformy oraz dostawca usług społeczeństwa informacyjnego jest obowiązany do współpracy z Dyrektorem TDT jako organem nadzoru rynku w toku prowadzenia przez niego czynności wyjaśniających, kontroli, badań lub postępowań administracyjnych w zakresie przedstawienia informacji niezbędnych do ustalenia własności interfejsu online, w tym własności stron internetowych, za pomocą których podmiot gospodarczy lub posiadacz pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędący użytkownikiem końcowym, oferuje pojazd, przedmiot wyposażenia lub część do sprzedaży na odległość oraz informacji na temat tych podmiotów oraz ich działalności w zakresie sprzedaży na odległość.

2. Operator platformy oraz dostawca usług społeczeństwa informacyjnego jest obowiązany do współpracy z Dyrektorem TDT jako organem nadzoru rynku w zakresie działań w ramach interfejsu online, w tym usuwania z interfejsu online treści odnoszących się do pojazdu, przedmiotu wyposażenia i części wobec których stwierdzono niezgodność z wymaganiami technicznymi lub poważne ryzyko, wyświetlania wyraźnego ostrzeżenia dla użytkowników końcowych uzyskujących dostęp do oferty tego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części lub zawieszania konta podmiotu gospodarczego na platformie posiadającego oferty pojazdu, przedmiotu wyposażenia i części.

Art. 68x. 1. Informacje objęte tajemnicą przedsiębiorstwa rozumiane jako nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne oraz organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności, mogą być wykorzystane wyłącznie do celów, do których zostały zgromadzone, z uwzględnieniem ust. 2 i 3.

2. Uzyskane w toku prowadzonych kontroli lub postępowań informacje, o których mowa w ust. 1, w tym objęte tajemnicą przedsiębiorstwa, oraz dowody, podlegają ujawnieniu, jeżeli jest to niezbędne ze względu na konieczność usunięcia niezgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z wymaganiami technicznymi lub stwarzania przez nich poważnego ryzyka w przypadku odmowy ich usunięcia przez podmiot gospodarczy.

3. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może ujawnić informacje, o których mowa w ust. 1, w tym objęte tajemnicą przedsiębiorstwa, oraz dowody uzyskane w toku kontroli lub prowadzonych postępowań, w zakresie niezbędnym do uzasadnienia podjętych w postępowaniu rozstrzygnięć.

Art. 68y. 1. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku z urzędu przeprowadza niezapowiedziane kontrole albo jeżeli uzna to za stosowne – kontrole zapowiedziane, w zakresie weryfikacji spełniania wymagań technicznych przez pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części lub stwarzania przez nich ryzyka, w szczególności, gdy uzna zasadność ich wszczęcia, z zachowaniem zasady proporcjonalności, konieczności oraz minimalnej uciążliwości dla podmiotu gospodarczego:

- 1) na podstawie działań własnych Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku,
- 2) w związku z informacjami przekazanymi przez Komisję Europejską, inny organ nadzoru rynku, jednolity urząd łącznikowy, o którym mowa w art. 10 ust. 3

rozporządzenia 2019/1020, lub organy celne państw członkowskich Unii Europejskiej,

- 3) na podstawie innych informacji, w tym skarg użytkowników końcowych, informacji pochodzących od organów Krajowej Administracji Skarbowej, innych organów administracji publicznej, organizacji zrzeszających konsumentów, organizacji zrzeszających podmioty gospodarcze lub mediów

– jeżeli wskazują one na uzasadnione podejrzenie:

- a) poważnego ryzyka dla życia, zdrowia, bezpieczeństwa, środowiska lub jakiegokolwiek innego interesu publicznego, o których mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020,
- b) popełnienia przestępstwa lub wykroczenia,
- c) popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego,
- d) niezgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z wymaganiami technicznymi, które mają do niego zastosowanie,
- e) innego naruszenia prawnego zakazu lub niedopełnienia prawnego obowiązku

– w wyniku wykonywania działalności gospodarczej objętej kontrolą.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, są przeprowadzane na podstawie analizy ryzyka uwzględniającej:

- 1) możliwe niebezpieczeństwa i niezgodności związane z pojazdami, przedmiotami wyposażenia lub części oraz, o ile informacje w tym zakresie są dostępne, częstotliwość ich występowania na rynku;
- 2) działania i operacje kontrolowane przez podmiot gospodarczy;
- 3) zarejestrowaną u danego podmiotu gospodarczego historię występowania niezgodności pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części z wymaganiami technicznymi.

3. Do kontroli pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, o której mowa w ust. 1, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, z tym że do kontroli niezapowiedzianej nie stosuje się art. 48 tej ustawy.

4. Do treści zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli stosuje się przepisy art. 48 ust. 3 ustawy – Prawo przedsiębiorców.

5. W przypadku podjęcia i prowadzenia kontroli u podmiotu gospodarczego przez inny organ, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku w trakcie trwania tej kontroli może

pobrać próbkę pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części wraz z wymaganymi dokumentami technicznymi.

Art. 68z. 1. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku z urzędu podejmuje czynności wyjaśniające w sprawie niezgodności pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części z wymaganiami technicznymi lub mogących stwarzać poważne ryzyko.

2. Czynności wyjaśniające, o których mowa w ust. 1, obejmują uprawnienia Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku określone w art. 14 ust. 4 lit. a–c rozporządzenia 2019/1020.

3. Czynności wyjaśniające, o których mowa w ust. 1, są realizowane w drodze wystąpienia, które powinno zawierać wskazanie:

- 1) zakresu informacji;
- 2) celu wystąpienia;
- 3) terminu udzielenia informacji.

4. Podmiot gospodarczy lub posiadacz pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędący użytkownikiem końcowym, do którego Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku skierował wystąpienie, o którym mowa w ust. 3, jest obowiązany w terminie określonym w wystąpieniu przekazać informacje, których wystąpienie dotyczy.

5. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może podjąć czynności wyjaśniające na podstawie informacji, o których mowa w art. 68y ust. 1.

6. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku w ramach czynności wyjaśniających na podstawie przekazanych informacji przeprowadza ocenę poziomu ryzyka, o której mowa w art. 68t ust. 1.

7. Wynik czynności wyjaśniających jest udokumentowany w raporcie, który może stanowić podstawę podjęcia kontroli lub wszczęcia postępowania administracyjnego. Raport pozostawia się w aktach sprawy.

Art. 68za. 1. W toku kontroli Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku, w zakresie objętym kontrolą, ma prawo:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części oraz środków transportu podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym;
- 2) dokonywania oględzin terenu nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części, pojazdów, przedmiotów wyposażenia i części, środków transportu i innych rzeczy związanych z przedmiotem kontroli;

- 3) żądania od podmiotu gospodarczego przedstawienia odpowiednich dokumentów, specyfikacji technicznych, danych lub informacji na potrzeby oceny zgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z wymaganiami technicznymi lub stwarzania przez nich ryzyka oraz innych aspektów technicznych pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, w tym dostępu do wbudowanego oprogramowania w zakresie, w jakim dostęp ten jest niezbędny do oceny zgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z wymaganiami technicznymi lub stwarzania przez nich poważnego ryzyka, w każdej formie i formacie, niezależne od nośnika danych lub miejsca, w którym takie dokumenty, specyfikacje techniczne, dane lub informacje są przechowywane;
- 4) żądania poświadczenia za zgodność z oryginałem przez podmiot gospodarczy lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym, lub osobę przez niego upoważnioną, otrzymanych kopii dokumentów, specyfikacji technicznych, danych lub informacji lub urzędowego tłumaczenia na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym;
- 5) żądania od podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym, przedstawienia informacji na temat łańcucha dostaw, szczegółów sieci dystrybucji, liczby pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części udostępnionych na rynku oraz innych modeli o takich samych właściwościach technicznych jak pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części będące przedmiotem kontroli, o ile ma to znaczenie dla zgodności z wymaganiami technicznymi lub oceny, czy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część stwarzają poważne ryzyko;
- 6) żądania od podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym, przedstawienia informacji niezbędnych do ustalenia własności stron internetowych, jeżeli te informacje dotyczą pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części będących przedmiotem kontroli;
- 7) legitymowania osób w celu potwierdzenia ich tożsamości;
- 8) żądania udzielenia, w wyznaczonym terminie, pisemnych lub ustnych wyjaśnień związanych z przedmiotem kontroli;

- 9) przesłuchiwania osoby w charakterze świadka na okoliczności związane z przedmiotem kontroli;
- 10) zasięgania z urzędu niezbędnych opinii eksperckich w toku kontroli dokumentów, fizycznej lub laboratoryjnej kontroli pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części lub prowadzonych postępowań;
- 11) zabezpieczania dowodów, pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części;
- 12) pobierania nieodpłatnie próbek pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części do kontroli lub badań;
- 13) gromadzenia innych niezbędnych dowodów związanych z przedmiotem kontroli, w tym dowodów w postaci elektronicznej.

2. Osobie upoważnionej do udziału w kontroli, na podstawie art. 68zb ust. 2, przysługują uprawnienia kontrolującego w zakresie wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części oraz środków transportu podmiotu gospodarczego, posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym, oraz dostępu do dokumentów, specyfikacji technicznych, danych i informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

3. W celu zapewnienia właściwej dokumentacji przebiegu kontroli, po uprzednim poinformowaniu podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym, czynności kontrolne, o których mowa w ust. 1, mogą być utrwalane przy pomocy urządzeń rejestrujących obraz lub dźwięk.

4. Dane pozyskane w wyniku rejestracji obrazu lub dźwięku, o których mowa w ust. 3, mogą być przetwarzane przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku w celu realizacji zadań w zakresie nadzoru rynku.

5. Informatyczne nośniki danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, na których zarejestrowano przebieg kontroli lub poszczególne czynności w jej toku, stanowią załącznik do protokołu kontroli.

6. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku przechowuje zapis z utrwalonych czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 3 oraz informatyczne nośniki danych, o których mowa w ust. 5, przez okres pięciu lat od dnia zakończenia kontroli.

7. Kontrola dokumentów lub kontrola fizyczna pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, może zostać przeprowadzona w siedzibie lub miejscu prowadzenia

działalności podmiotu gospodarczego, posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym, lub w siedzibie Transportowego Dozoru Technicznego.

8. Kontrola laboratoryjna pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części może zostać przeprowadzona w siedzibie lub miejscu prowadzenia działalności podmiotu gospodarczego, posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym, w laboratorium, o którym mowa w art. 68zi, lub w siedzibie Transportowego Dozoru Technicznego.

Art. 68zb. 1. Czynności kontrolne, o których mowa w art. 68za ust. 1, w imieniu Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku, wykonują pracownicy Transportowego Dozoru Technicznego lub osoby upoważnione przez Dyrektora TDT do kontroli w jego imieniu, zwani dalej „kontrolującymi”, na podstawie upoważnienia do przeprowadzania kontroli.

2. W kontroli prowadzonej przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku może uczestniczyć upoważniony przedstawiciel właściwego organu nadzoru rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej, do czynności którego stosuje się przepisy dotyczące kontrolującego.

3. Kontrolujący przed rozpoczęciem czynności kontrolnych, o których mowa w art. 68za ust. 1, doręcza podmiotowi gospodarczemu lub posiadaczowi pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącemu użytkownikiem końcowym, lub osobie przez nich upoważnionej, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz okazuje legitymację służbową, a osoby upoważnione do udziału w kontroli, o których mowa w ust. 2, dowód osobisty, paszport lub inny dokument potwierdzający tożsamość.

4. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli lub do udziału w kontroli zawiera:

- 1) oznaczenie organu kontroli;
- 2) wskazanie podstawy prawnej;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię, nazwisko i stanowisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej, a w przypadku upoważnienia do udziału w kontroli osób, o których mowa w ust. 2 – imiona i nazwiska tych osób oraz numer dowodu osobistego, paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;

- 5) oznaczenie podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym, u którego przeprowadzona zostanie kontrola;
- 6) oznaczenie pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części;
- 7) określenie rodzaju, formy oraz zakresu przedmiotowego kontroli, w tym okresu objętego kontrolą;
- 8) określenie daty rozpoczęcia i przewidywanej daty zakończenia kontroli;
- 9) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego przez nią stanowiska lub pełnionej funkcji;
- 10) pouczenie o prawach i obowiązkach podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym.

5. Kontrolujący podlega przepisom bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązującym w miejscu przeprowadzania kontroli.

6. Kontrolujący nie podlega przeszukaniu przewidzianemu w wewnętrznych regulaminach podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym, u którego wykonuje czynności kontrolne, o których mowa w art. 68za ust. 1.

Art. 68zc. 1. Ustalenia kontroli zamieszcza się w protokole kontroli.

2. Protokół kontroli zawiera:

- 1) oznaczenie podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym, u którego przeprowadzona została kontrola;
- 2) określenie daty rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 3) oznaczenie pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części;
- 4) określenie rodzaju, formy oraz zakresu przedmiotowego kontroli, w tym przeprowadzonych w toku kontroli czynności kontrolnych oraz ich przebiegu;
- 5) opis stanu faktycznego ustalonego w toku kontroli;
- 6) wykaz załączników;
- 7) pouczenie podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym o prawie zgłaszania zastrzeżeń do protokołu;

9) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego przez nią stanowiska lub pełnionej funkcji;

10) imię, nazwisko i stanowisko służbowe kontrolującego.

3. Protokół kontroli podpisuje kontrolujący.

4. Protokół kontroli:

1) doręcza się:

a) posiadaczowi pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym lub osobie przez niego upoważnionej – bez załączników,

b) podmiotowi gospodarczemu – wraz z załącznikami;

2) pozostawia się w aktach sprawy – wraz z załącznikami.

5. Podmiot gospodarczy oraz posiadacz pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędący użytkownikiem końcowym może zgłosić zastrzeżenia do protokołu kontroli w terminie 10 dni roboczych od dnia doręczenia protokołu.

6. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku przedstawia stanowisko do zastrzeżeń zgłoszonych do protokołu kontroli, nie później niż w terminie 10 dni roboczych od dnia ich doręczenia.

7. Kontrolujący z urzędu lub na wniosek podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym może prostować w protokole kontroli błędy pisarskie i rachunkowe lub inne oczywiste pomyłki.

Art. 68zd. 1 Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może zwrócić się do właściwego ze względu na miejsce prowadzenia kontroli komendanta Policji, zwanego dalej „właściwym miejscowo komendantem Policji”, o udzielenie pomocy, jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że w toku kontroli Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku natrafi na opór, który utrudni lub uniemożliwi mu wykonywanie kontroli.

2. Właściwy miejscowo komendant Policji zapewnia pomoc w przeprowadzeniu kontroli.

3. Pomoc udzielana przez Policję polega na zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania kontroli i osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w tym miejscu, a także na ustaleniu tożsamości tych osób.

4. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku występuje z pisemnym wnioskiem o udzielenie pomocy do właściwego miejscowo komendanta Policji, co najmniej 7 dni przed planowanym dniem przeprowadzenia kontroli.

5. W przypadkach niecierpiących zwłoki Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku występuje z wnioskiem, o którym mowa w ust 4, co najmniej 3 dni przed planowanym dniem przeprowadzenia kontroli.

6. Jeżeli istnieje poważne zagrożenie dla życia, zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa i porządku publicznego w miejscu przeprowadzania kontroli albo uzasadnione podejrzenie wystąpienia takiego zagrożenia, albo w toku wykonywania kontroli kontrolujący natrafił na opór, który utrudnia lub uniemożliwia mu wykonywanie kontroli, wniosek, o którym mowa w ust. 4, może być złożony ustnie przez kontrolującego w imieniu Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku, bez zachowania określonego terminu, po okazaniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz legitymacji służbowej kontrolującego.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku, nie później niż w terminie 3 dni od dnia zakończenia kontroli, przekazuje na piśmie potwierdzenie złożonego ustnie wniosku.

8. Koszty poniesione przez Policję z tytułu udzielonej pomocy w przeprowadzeniu kontroli ponosi podmiot gospodarczy lub posiadacz pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędący użytkownikiem końcowym, u którego przeprowadzana jest kontrola.

9. Koszty pomocy udzielonej przez właściwego miejscowo komendanta Policji ustala się w wysokości rzeczywistych wydatków poniesionych na udzielenie pomocy.

10. W przypadku gdy zwrócenie się o pomoc do właściwego miejscowo komendanta Policji było bezzasadne, koszty udzielonej pomocy ponosi Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku.

11. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku, w drodze decyzji administracyjnej, obciąża podmiot gospodarczy lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym, u którego przeprowadzana była kontrola, kosztami pomocy udzielonej przez właściwego miejscowo komendanta Policji określając termin ich uiszczenia.

Art. 68ze. 1. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku w ramach kontroli laboratoryjnej poddaje badaniom pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części lub zleca

przeprowadzenie tych badań w laboratoriach, o których mowa w art. 68zi, w celu stwierdzenia czy te pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części spełniają wymagania techniczne lub stwarzają poważne ryzyko.

2. W celu poddania pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części badaniom w ramach kontroli laboratoryjnej, o której mowa w ust. 1, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku pobiera nieodpłatnie pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części w liczbie niezbędnej do przeprowadzenia tych badań.

3. W celu poddania pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części oferowanych do sprzedaży na odległość, badaniom w ramach kontroli laboratoryjnej, o której mowa w ust. 1, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku pobiera nieodpłatnie pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części lub dokonuje ich zakupu, w liczbie niezbędnej do przeprowadzenia tych badań, z uwzględnieniem przepisów art. 68zg.

4. Z badań pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części w ramach kontroli laboratoryjnej, o której mowa w ust. 1, sporządza się sprawozdanie.

5. Koszty badań w ramach kontroli laboratoryjnej, o której mowa w ust. 1, ponosi Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku i pokrywa je z opłaty, o której mowa w art. 68zu ust. 1.

6. Do kosztów badań w ramach kontroli laboratoryjnej, o której mowa w ust. 1, zalicza się koszty przeprowadzenia tych badań, koszty transportu do laboratorium oraz koszty przechowywania pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części objętego badaniami.

7. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku wraz z pobraniem pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części pobiera i zabezpiecza, o ile jest to możliwe, dodatkowy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część w liczbie odpowiadającej liczbie pobranej do badań w ramach kontroli laboratoryjnej, o której mowa w ust. 1, zwany dalej „próbką kontrolną”.

8. Podmiot gospodarczy lub posiadacz pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędący użytkownikiem końcowym, jest obowiązany przechowywać próbkę kontrolną w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych tego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, do czasu zwolnienia z tego obowiązku przez Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku.

9. Badanie próbki kontrolnej w ramach kontroli laboratoryjnej, o której mowa w ust. 1, przeprowadza Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku z urzędu albo na wniosek podmiotu gospodarczego, o którym mowa w art. 68zc ust. 4 pkt 1 lit. b.

10. W przypadku gdy podmiot gospodarczy złożył wniosek, o którym mowa w ust. 9, koszty badania próbki kontrolnej w ramach kontroli laboratoryjnej, o której mowa w ust. 1, ponosi ten podmiot gospodarczy, w wysokości i terminie określonym w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku.

11. W przypadku gdy badanie próbki kontrolnej w ramach kontroli laboratoryjnej, o której mowa w ust. 1, zostało przeprowadzone przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku z urzędu, koszty tego badania ponosi Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku i pokrywa je z opłaty, o której mowa w art. 68zu ust. 1.

12. Z badań próbki kontrolnej w ramach kontroli laboratoryjnej, o której mowa w ust. 1, sporządza się sprawozdanie.

Art. 68zf. 1. W przypadku gdy przedmiotem kontroli, o której mowa w art. 68y ust. 1, są pojazdy, przedmioty wyposażenia oraz części oferowane do sprzedaży na odległość, kontrola lub poszczególne czynności kontrolne mogą być przeprowadzone w sposób zdalny za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 366, 820 i 1456) lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513).

2. Zgoda podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym, o której mowa w art. 51 ust. 3a ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, nie jest wymagana w przypadku gdy kontrola jest prowadzona zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

3. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacja służbowa są okazywane podmiotowi gospodarczemu lub posiadaczowi pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącemu użytkownikiem końcowym przed podjęciem czynności kontrolnych.

4. W przypadku gdy co najmniej dwie próby nawiązania kontaktu z podmiotem gospodarczym lub posiadaczem pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącym użytkownikiem końcowym za pomocą środków komunikacji elektronicznej okażą się nieskuteczne albo z innych powodów nie ma możliwości wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 68zb ust. 3, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny doręcza się za pośrednictwem operatora pocztowego, wraz z informacją, że legitymacja zostanie okazana podmiotowi gospodarczemu lub

posiadaczowi pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, niebędącego użytkownikiem końcowym na jego żądanie, w siedzibie Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku.

5. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może żądać od podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym, który oferuje pojazdy, przedmioty wyposażenia oraz części do sprzedaży na odległość, nieodpłatnego udostępnienia tego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, w liczbie niezbędnej do przeprowadzenia kontroli fizycznej lub kontroli laboratoryjnej, w celu ustalenia czy pojazd, przedmiot wyposażenia oraz części są zgodne z wymaganiami technicznymi i nie stwarzają poważnego ryzyka, przy czym koszty ich transportu pokrywa Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku z opłaty, o której mowa w art. 68zu ust. 1.

6. Podmiot gospodarczy lub posiadacz pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędący użytkownikiem końcowym ma obowiązek dołożenia należytych starań, aby zabezpieczyć pojazd, przedmiot wyposażenia oraz część na czas transportu w sposób uniemożliwiający zmianę jakości lub cech charakterystycznych pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

7. Przebieg kontroli prowadzonej w sposób zdalny jest utrwalany za pośrednictwem urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk, w zależności od formy przeprowadzenia czynności kontrolnych na odległość.

8. Obraz lub dźwięk są rejestrowane w sposób umożliwiający identyfikację danych podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym oraz nieodpłatnie dostarczonego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

9. W celu identyfikacji podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym gromadzone są dane:

- 1) nazwa lub firma albo imię i nazwisko;
- 2) adres prowadzenia działalności i adres siedziby;
- 3) adres strony internetowej i adres poczty elektronicznej – w przypadku gdy kontrola zdalna jest dokonywana za pośrednictwem tej strony;
- 4) numer telefonu – w przypadku gdy kontrola zdalna jest dokonywana za pośrednictwem tego urządzenia;

5) identyfikator podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym w innych środkach komunikacji na odległość, za pośrednictwem których dokonywana jest kontrola zdalna.

10. Utrwalony obraz lub dźwięk stanowią załącznik do protokołu kontroli, o którym mowa w art. 68zc ust. 1.

11. Pojazd, przedmiot wyposażenia lub część pozyskane podczas kontroli prowadzonej w sposób zdalny są poddawane kontroli fizycznej lub kontroli laboratoryjnej.

12. Jeżeli kontrolujący stwierdzi, że:

- 1) otrzymał pojazd, przedmiot wyposażenia lub część zgodnie z żądaniem, o którym mowa w ust. 5 oraz
- 2) stan pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części umożliwiają poddanie go kontroli fizycznej lub kontroli laboratoryjnej

– kwalifikuje ten pojazd, przedmiot wyposażenia lub część jako próbkę.

13. Jeżeli kontrolujący stwierdzi, że pojazd, przedmiot wyposażenia lub część nie spełniają warunków określonych w ust. 12 pkt 2, nie kwalifikuje tego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części jako próbki i ponownie zwraca się do podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym, z żądaniem, o którym mowa w ust. 5.

14. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku poddaje próbkę pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub część kontroli fizycznej, kontroli laboratoryjnej lub zleca przeprowadzenie badań tej próbki w ramach kontroli laboratoryjnej w laboratorium, o którym mowa w art. 68zi.

15. Z badań w ramach kontroli laboratoryjnej, o których mowa w ust. 14, jest sporządzane sprawozdanie z badań.

16. Do kontroli prowadzonej w sposób zdalny w zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule stosuje się odpowiednio przepisy art. 68y i art. 68za–art. 68zc.

Art. 68zg. 1. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może dokonać zakupu kontrolnego poprzez złożenie zamówienia za pośrednictwem operatora pocztowego lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej z adresu uniemożliwiającego ustalenie kontrolującego jako organu nadzoru rynku dokonującego zakupu, zwanego dalej

„zakupem kontrolnym”, w celu ustalenia czy pojazd, przedmiot wyposażenia lub części są zgodne z wymaganiami technicznymi lub nie stwarzają poważnego ryzyka.

2. Zgoda podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym, o której mowa w art. 51 ust. 3a ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, nie jest wymagana w przypadku gdy kontrola jest prowadzona zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

3. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku dokonuje zakupu kontrolnego pojazdu, przedmiotu wyposażenia oraz części oferowanych do sprzedaży na odległość w liczbie niezbędnej do przeprowadzenia kontroli fizycznej lub kontroli laboratoryjnej.

4. W przypadku gdy Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku dokonuje zakupu kontrolnego, czynność ta rozpoczyna kontrolę.

5. Jeżeli kontrolujący stwierdzi, że:

- 1) otrzymał pojazd, przedmiot wyposażenia lub część pozyskany w ramach zakupu kontrolnego oraz
- 2) stan pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części umożliwiają poddanie go kontroli fizycznej lub kontroli laboratoryjnej

– kwalifikuje ten pojazd, przedmiot wyposażenia lub część jako próbkę.

6. Jeżeli kontrolujący stwierdzi, że pojazd, przedmiot wyposażenia lub część nie spełniają warunku określonego w ust. 5 pkt 2, nie kwalifikuje tego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części jako próbki i kończy kontrolę.

7. W przypadku gdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część pozyskane w ramach zakupu kontrolnego nie zostaną zakwalifikowane jako próbka, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legitymacja służbowa są okazywane podmiotowi gospodarczemu lub posiadaczowi pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącemu użytkownikiem końcowym w terminie 7 dni od dnia sporządzenia protokołu z kontroli.

8. W przypadku gdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część pozyskane w ramach zakupu kontrolnego zostaną zakwalifikowane jako próbka, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legitymacja służbowa są okazywane podmiotowi gospodarczemu lub posiadaczowi pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącemu użytkownikiem końcowym w terminie 7 dni od dnia sporządzenia protokołu z kontroli lub otrzymania przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku

sprawozdania z badań w ramach kontroli laboratoryjnej, o której mowa w art. 68ze ust. 1.

9. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli rozpoczętej po dokonaniu zakupu kontrolnego, poza danymi wskazanymi w art. 68zb ust. 4 pkt 1–3, 5–8 i 10, zawiera także dane dotyczące kontrolującego, o których mowa w ust. 12.

10. Do czasu trwania kontroli nie wlicza się okresu po dokonaniu zakupu kontrolnego, a przed okazaniem podmiotowi gospodarczemu lub posiadaczowi pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącemu użytkownikiem końcowym upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz legitymacji służbowej.

11. W celu zapewnienia anonimowości kontrolujący jest uprawniony do posługiwania się innym niż rzeczywiste imieniem i nazwiskiem oraz adresem zamieszkania, a także innym niż służbowy adresem mailowym, którego login nie ujawnia tożsamości kontrolującego.

12. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku prowadzi bazę fikcyjnych imion i nazwisk, adresów zamieszkania oraz adresów mailowych, spośród których losowo jest wybierane imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz adres mailowy, o których mowa w ust. 11.

13. Pojazd, przedmiot wyposażenia lub część pozyskane podczas kontroli prowadzonej poprzez zakup kontrolny są poddawane kontroli fizycznej.

14. Do zakupu kontrolnego w zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule stosuje się odpowiednio przepisy art. 68y, art. 68za–art. 68zc oraz art. 68zf ust. 7–10, 14 i 15.

Art. 68zh. 1. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku planuje działania w zakresie nadzoru rynku zgodnie z kryteriami określonymi w art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/163 z dnia 7 lutego 2022 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 w odniesieniu do wymogów funkcjonalnych dotyczących nadzoru rynku w zakresie pojazdów, układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych (Dz. Urz. UE L 27 z 08.02.2022, str. 1) oraz przeprowadza regularne badania laboratoryjne pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, o których mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia 167/2013, art. 8 ust. 2 rozporządzenia 168/2013 oraz art. 8 rozporządzenia 2018/858.

2. Pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części są pobierane nieodpłatnie przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku do badań, o których mowa w ust. 1, od podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym.

3. Do pobrania pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części do badań laboratoryjnych, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 68zb.

4. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku przeprowadza kontrolę fizyczną pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, a następnie poddaje pobrany pojazd, przedmiot wyposażenia lub część badaniom laboratoryjnym, zlecając ich przeprowadzenie laboratorium badawczemu, o którym mowa w art. 68zi.

5. Z badań laboratoryjnych, o których mowa w ust. 4, sporządza się sprawozdanie z badań.

6. Po przeprowadzeniu badań laboratoryjnych, o których mowa w ust. 4, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku zwraca podmiotowi gospodarczemu lub posiadaczowi pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącemu użytkownikiem końcowym pojazd, przedmiot wyposażenia lub część wraz z protokołem z kontroli oraz ze sprawozdaniem z badań.

Art. 68zi. Laboratorium badawcze powinno:

- 1) być krajowym laboratorium badawczym lub laboratorium sieci Unii Europejskiej;
- 2) być osobą prawną ustanowioną na mocy prawa państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 3) posiadać akredytację zgodnie z wymogami określonymi w normie PN-EN ISO/IEC 17025 lub EN ISO/IEC 17025 w sprawie ogólnych wymagań dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących, w zakresie badań przeprowadzanych na wniosek Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku;
- 4) nie być zaangażowane w proces projektowania, produkcji, dostaw lub konserwacji pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, które ocenia lub bada;
- 5) być w pełni bezstronne i niezależne w zakresie organizacji i sposobu działania wynikającego z prawa własności, podległości, zarządzania, personelu, współdzielonych zasobów, finansów, umów, działalności marketingowej, łącznie z promowaniem marki, prowizji od sprzedaży lub innych środków motywacyjnych w celu pozyskania nowych klientów;

- 6) identyfikować oraz nadzorować ryzyka związane z działalnością, bezstronnością, niezależnością oraz poufnością;
- 7) przedstawić oświadczenie stwierdzające, że przestrzega poufności w kontekście ochrony tajemnicy handlowej i ochrony danych osobowych oraz że jego pracownicy przestrzegają tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji przekazywanych przez producentów, w tym świadectw homologacji typu i załączników do nich oraz danych udostępnianych przez Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku.

Art. 68zj. 1. Na podstawie negatywnych wyników przeprowadzonych czynności wyjaśniających lub kontroli pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części w zakresie spełnienia wymagań technicznych lub stwarzania poważnego ryzyka, przeprowadzonej u podmiotu gospodarczego lub posiadacza pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędącego użytkownikiem końcowym, lub negatywnych wyników badań laboratoryjnych, o których mowa w art. 68zh ust. 1, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku wszczyna z urzędu postępowanie administracyjne, zakończone wydaniem decyzji administracyjnej w sprawie stwierdzenia niezgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z wymaganiami technicznymi lub stwarzania przez nie poważnego ryzyka.

2. Użytkownik końcowy, o którym mowa w art. 68y ust. 1 pkt 3, nie jest stroną postępowania, o którym mowa w ust. 1.

3. Raport z czynności wyjaśniających, o którym mowa w art. 68z ust. 7, protokół z kontroli, o którym mowa w art. 68zc ust. 1 wraz z aktami kontroli, lub sprawozdanie z badań, o którym mowa w art. 68zh ust. 5, stanowią dowody w sprawie.

4. Do zawiadomienie o wszczęciu postępowania, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty, o których mowa w ust. 3.

Art. 68zk. 1. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku w decyzji, o której mowa w art. 68zj ust. 1, nakazuje podmiotowi gospodarczemu w określonym terminie:

- 1) podać do publicznej wiadomości w sposób wskazany w decyzji informację o pojeździe, przedmiocie wyposażenia lub części objętych obowiązkiem wycofania z obrotu lub użytkowania oraz
- 2) usunięcie niezgodności z wymaganiami technicznymi lub usunięcie ryzyka, a w przypadku gdy ich usunięcie nie jest możliwe, zakazuje udostępniania na rynku pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części; w przypadku gdy pojazd, przedmiot

wyposażenia lub część zostały już udostępnione, nakazuje ich wycofanie z obrotu lub użytkowania oraz nakazuje odkupienie pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części od użytkowników końcowych albo wymianę na nowy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część zgodne z wymaganiami technicznymi.

2. W decyzji, o której mowa w art. 68zj ust. 1, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może:

- 1) określić warunki na jakich pojazd, przedmiot wyposażenia lub część mogą być udostępniane na rynku,
 - 2) nakazać umieszczenie na pojeździe, przedmiocie wyposażenia lub części ostrzeżeń o ryzyku jakie pojazd, przedmiot wyposażenia lub część mogą stwarzać,
 - 3) nakazać zniszczenie pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, w przypadku gdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część stwarzają poważne ryzyko i nie da się tego ryzyka usunąć – w określonym terminie po odkupieniu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części od użytkownika końcowego albo wymianie na nowy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część zgodną z wymaganiami technicznymi,
 - 4) nakazać usunięcie lub zablokowanie dostępu do ofert dotyczących pojazdu, przedmiotu wyposażenia i części
- w zależności od rodzaju stwierdzonych niezgodności z wymaganiami technicznymi lub stopnia ryzyka stwarzanego przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część.

3. Podmiot lub osoba posiadająca tytuł prawny do pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części objętego decyzją, o której mowa w art. 68zj ust. 1, ma prawo żądać od podmiotu gospodarczego, który wprowadził do obrotu ten pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, odkupienia po cenie sprzedaży albo wymiany na nowy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część spełniające wymagania techniczne lub niestwarzające poważnego ryzyka.

4. W przypadku braku realizacji żądania, o którym mowa w ust. 3, podmiot lub osoba posiadająca tytuł prawny, o której mowa w ust. 3, powiadamia o tym Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku.

5. Podmiot gospodarczy powiadamia Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku o wykonaniu decyzji, o której mowa w art. 68zj ust. 1, w terminie 14 dni od dnia upływu terminu wskazanego w tej decyzji.

6. Jeżeli podmiot gospodarczy nie wykonał decyzji, o której mowa w art. 68zj ust. 1, w zakresie określonym w art. 68zk ust. 2 pkt 4, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje operatorowi platformy usunięcie z interfejsu online treści odnoszących się do oferty pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, zawieszenie konta podmiotu gospodarczego na platformie lub wyświetlanie wyraźnego ostrzeżenia dla użytkowników końcowych uzyskujących dostęp do oferty tego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

7. W decyzji, o której mowa w ust. 6, określa się:

- 1) nazwę podmiotu gospodarczego, wobec którego wydano decyzję, o której mowa w art. 68zj ust. 1;
- 2) określenie treści odnoszących się do oferty dotyczących pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części objętego decyzją, o której mowa w art. 68zj ust. 1;
- 3) określenie treści nakazu, w tym treść ostrzeżenia dla użytkowników końcowych;
- 4) termin wykonania decyzji.

8. Jeżeli podmiot gospodarczy nie wykonał decyzji, o której mowa w art. 68zj ust. 1 w zakresie określonym w art. 68zk ust. 2 pkt 4, oraz jeżeli jest konieczne podjęcie natychmiastowego działania mającego na celu usunięcie poważnego ryzyka stwarzanego przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część objętego decyzją lub doprowadzenie ich do stanu zgodności z wymaganiami technicznymi, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego nieodpłatne ograniczenie temu podmiotowi, dostępu do interfejsu online lub wyłączenie dostępu do interfejsu online.

9. W decyzji, o której mowa w ust. 8, określa się:

- 1) nazwę podmiotu gospodarczego, wobec którego wydano decyzję, o której mowa w art. 68zj ust. 1;
- 2) szczegółowe dane dotyczące interfejsu online, do którego dostęp podlega ograniczeniu lub wyłączeniu;
- 3) termin wykonania decyzji.

10. Decyzje, o których mowa w ust. 6 i 8, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

11. Operator platformy oraz dostawca usług społeczeństwa informacyjnego powiadamia Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku o wykonaniu decyzji, o której mowa w ust. 6 i 8, w terminie 14 dni od upływu tego terminu wskazanego w tej decyzji.

12. W przypadku gdy organ nadzoru rynku innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Komisja Europejska wyda decyzję o wycofaniu z obrotu lub użytkowania pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku z urzędu wszczyna postępowanie administracyjne w tej sprawie i wydaje decyzję administracyjną o wycofaniu z obrotu lub użytkowania takiego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

13. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w art. 68zj ust. 1, dotyczy dystrybutora, środki naprawcze przewidziane w decyzji mają zastosowanie wyłącznie wobec pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, które zostały przez niego udostępnione na rynku.

Art. 68zl. 1. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 68zj ust. 1 lub art. 68zk ust. 12, informuje organ właściwy w sprawach homologacji, który przeprowadził ocenę zgodności pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, o stwierdzeniu niezgodności z wymaganiami technicznymi lub stwarzaniu przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część poważnego ryzyka, wskazując stwierdzone niezgodności lub ryzyka.

2. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku powiadamia o wydaniu decyzji, o której mowa w art. 68zj ust. 1 lub art. 68zk ust. 12, w tym podjętych środkach naprawczych, opinię publiczną w trybie określonym w art. 68zt oraz przekazuje informację o wydaniu decyzji Komisji Europejskiej oraz organom nadzoru rynku w państwach członkowskich Unii Europejskiej za pomocą systemu Safety Gate oraz systemu ICSMS.

3. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku przekazuje do ewidencji informacje, o wydaniu decyzji, o której mowa w art. 68zj ust. 1 lub art. 68zk ust. 12, w zakresie wycofania pojazdu z obrotu lub użytkowania.

Art. 68zm. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, o którym mowa w art. 68zj ust. 1, w przypadku gdy:

- 1) stwierdzi, że pojazd, przedmiot wyposażenia lub część są zgodne z wymaganiami technicznymi lub nie stwarzają poważnego ryzyka;
- 2) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.

Art. 68zn. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 68zj ust. 1, w której stwierdzono, iż pojazd, przedmiot wyposażenia lub część stwarzają poważne ryzyko oraz znajdują się w posiadaniu użytkowników końcowych, Dyrektor TDT jako organ

nadzoru rynku publikuje na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego informację o możliwości zwrotu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części do podmiotu gospodarczego, który wprowadził do obrotu ten pojazd, przedmiot wyposażenia lub część oraz informację o poważnych ryzykach dotyczących tego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

Art. 68zo. Opinie eksperckie, o których mowa art. 68s ust. 1 pkt 5, mogą być sporządzane przez:

- 1) osoby będące:
 - a) rzeczoznawcami samochodowymi, o których mowa w art. 79a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym lub biegłymi sądowymi w dziedzinie związanej z motoryzacją, o których mowa w art. 157 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 334, z późn. zm.¹¹⁾), oraz
 - b) posiadające co najmniej 6-letnią praktykę zawodową w dziedzinie związanej z motoryzacją;
- 2) instytuty naukowe lub naukowo-badawcze oraz inne podmioty posiadające specjalistyczną wiedzę w dziedzinie związanej z motoryzacją.

Art. 68zp. 1. Pojazd, przedmiot wyposażenia lub część pobrana w ramach kontroli lub badań, o których mowa w art. 68za ust. 1 pkt 12 albo art. 68zh ust. 1, lub nabyta w ramach zakupu kontrolnego, o którym mowa w art. 68zg ust. 1, podlega zwrotowi po zakończeniu kontroli lub badań, a jeżeli w związku z ustaleniami z kontroli lub badań zostało wszczęte postępowanie administracyjne, po zakończeniu tego postępowania, jeżeli pojazd, przedmiot wyposażenia lub część nadal mogą być użytkowane zgodnie z przeznaczeniem.

2. Podmiot gospodarczy lub posiadacz pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niebędący użytkownikiem końcowym, od którego pobrano lub nabyto pojazd, przedmiot wyposażenia lub część w ramach kontroli, badań lub zakupu kontrolnego, jest obowiązany do przyjęcia zwracanego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, a w przypadku zakupu kontrolnego również do zwrotu zapłaty za zwracany pojazd, przedmiot wyposażenia lub część.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1907, z 2025 r. poz. 526, 820, 1172, 1178 i 1609 oraz z 2026 r. poz. 26 i 370.

3. W przypadku zakwalifikowania pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części jako próbki, po zakończeniu kontroli lub badań, o których mowa w art. 68za ust. 1 pkt 12 albo art. 68zh ust. 1, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku, w drodze postanowienia, rozstrzyga o obowiązku przyjęcia zwracanego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, a w przypadku zakupu kontrolnego również o obowiązku zwrotu w określonym terminie zapłaty za zwracany pojazd, przedmiot wyposażenia lub część. Na postanowienie, o którym mowa w zdaniu pierwszym służy zażalenie.

4. W przypadku niezakwalifikowania pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części jako próbki, podlega ona niezwłocznemu zwrotowi.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku, w drodze postanowienia, rozstrzyga o obowiązku przyjęcia zwracanego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, a w przypadku zakupu kontrolnego również o obowiązku zwrotu w określonym terminie zapłaty za zwracany pojazd, przedmiot wyposażenia lub część. Na postanowienie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, służy zażalenie.

Art. 68zr. 1. W przypadku odmowy przyjęcia zwracanego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części podlega on zniszczeniu, o którym mowa w art. 68zs ust. 1, albo może być przedmiotem:

- 1) nieodpłatnego przekazania lub darowizny na rzecz jednostek sektora finansów publicznych lub państwowych osób prawnych, które nie są jednostkami sektora finansów publicznych;
- 2) darowizny na rzecz jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 1043, z późn. zm.¹²⁾), niebędących jednostkami sektora finansów publicznych, oraz fundacji lub organizacji pożytku publicznego, które prowadzą działalność charytatywną, opiekuńczą, kulturalną, leczniczą, oświatową, naukową, badawczo-rozwojową, wychowawczą, sportową lub turystyczną, z przeznaczeniem na realizację ich celów statutowych.

2. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku dokonuje oceny, czy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część może być użytkowana zgodnie z przeznaczeniem oraz czy jest

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1160, 1837 oraz z 2026 r. poz. 187, 203, 451 i 504.

zgodna z wymaganiami technicznymi oraz nie stwarza poważnego ryzyka i może zostać przekazana lub darowana podmiotom, o których mowa w ust. 1.

3. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku po dokonaniu oceny, o której mowa w ust. 2, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Transportowego Dozoru Technicznego informacje o pojazdach, przedmiotach wyposażenia lub częściach, które mogą być przedmiotem przekazania lub darowizny podmiotom, o których mowa w ust. 1.

4. Dyrektor TDT dokonuje przekazania lub darowizny pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, na podstawie kolejności dokonanych zgłoszeń.

5. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Transportowego Dozoru Technicznego informacje o przekazaniach lub darowiznach, o których mowa w ust. 1.

6. Do przekazania lub darowizny stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2026 r. poz. 373).

Art. 68zs. 1. W przypadku wydania przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku decyzji, o której mowa w art. 68zj ust. 1 lub art. 68zk ust. 12, zobowiązującej podmiot gospodarczy, który wprowadził do obrotu lub udostępnił na rynku pojazd, przedmiot wyposażenia lub część do dokonania ich zniszczenia, zniszczenie to przeprowadza się w zakładzie posiadającym:

- 1) zezwolenie na prowadzenie stacji demontażu pojazdów, o którym mowa w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 2056), lub
- 2) inne uprawnienie wydane przez organ właściwy w zakresie gospodarowania odpadami niebezpiecznymi.

2. Zakład, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest stosować technologie zapewniające nieodwracalność zniszczenia pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części oraz wyeliminowanie ich ponownego udostępnienia na rynku.

3. Zniszczenie pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części odbywa się z zachowaniem przepisów dotyczących ochrony środowiska, w tym w zakresie postępowania z odpadami niebezpiecznymi oraz przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

4. Zniszczenie pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części odbywa się pod nadzorem Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku, z uwzględnieniem ust. 5.

5. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może odstąpić od nadzoru nad zniszczeniem pojazdu, jeżeli czynności tej dokonują zakłady, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

6. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może zezwolić na przemieszczenie pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części objętego obowiązkiem zniszczenia, pod nadzorem Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku, między różnymi miejscami na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej w celu ich zniszczenia pod nadzorem organów nadzoru rynku innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

7. Zakład, o którym mowa w ust. 1, sporządza protokół ze zniszczenia zawierający:

- 1) nazwę i adres zakładu;
- 2) datę i miejsce zniszczenia;
- 3) nazwę i adres podmiotu gospodarczego zlecającego zniszczenie;
- 4) oznaczenie pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, w tym numer VIN lub inny numer umożliwiający identyfikację pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części;
- 5) liczbę oraz wagę zniszczonych pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części;
- 6) opis zastosowanej metody zniszczenia;
- 7) podpis osoby odpowiedzialnej za przeprowadzenie zniszczenia.

8. Protokół, o którym mowa w ust. 7, przekazywany jest w terminie 7 dni od dnia zniszczenia:

- 1) Dyrektorowi TDT jako organowi nadzoru rynku – w celu potwierdzenia wykonania decyzji, o której mowa w art. 68zj ust. 1 w zakresie art. 68zk ust. 2 pkt 3 lub art. 68zk ust. 12;
- 2) podmiotowi gospodarczemu, na którego nałożono obowiązek wykonania decyzji, o której mowa w art. 68zj ust. 1 w zakresie art. 68zk ust. 2 pkt 3 lub art. 68zk ust. 12.

9. Podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 1, informuje Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku o wykonaniu decyzji, o której mowa w art. 68zj ust. 1 lub art. 68zk ust. 12, w zakresie zniszczenia pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, w terminie 14 dni od dnia upływu terminu wskazanego w tej decyzji.

10. W przypadku gdy podmiot gospodarczy nie wykonał decyzji, o której mowa w art. 68zj lub art. 68zk ust. 12, w zakresie zniszczenia w terminie określonym w tej decyzji pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku ma prawo wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części tego podmiotu gospodarczego celem odebrania mu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części objętego decyzją i dokonania ich zniszczenia na koszt tego podmiotu. Przepisy art. 68zd stosuje się odpowiednio.

11. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku w drodze decyzji administracyjnej określa wysokość oraz termin uiszczenia opłaty stanowiącej równowartość kosztów zniszczenia pojazdu, wyposażenia lub części oraz innych poniesionych przez Dyrektora TDT kosztów związanych z ich zniszczeniem, w tym kosztów transportu i przechowywania.

12. Opłata, o której mowa w ust. 11, stanowi przychód Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku.

13. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór protokołu ze zniszczenia pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, mając na względzie jednolitość dokumentacji i danych w nich zawartych.

Art. 68zt. 1. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku podaje do publicznej wiadomości, w tym poprzez publikację na stronie podmiotowej Transportowego Dozoru Technicznego:

- 1) komunikaty i ostrzeżenia dotyczące pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, które są niezgodne z wymaganiami technicznymi lub stwarzają poważne ryzyko;
- 2) informacje o przeprowadzonych kontrolach i ich wynikach zawierające dane identyfikujące:
 - a) podmiot gospodarczy udostępniający na rynku pojazd, przedmiot wyposażenia lub część w zakresie nazwy i adresu siedziby,
 - b) pojazd, przedmiot wyposażenia lub część poddany kontroli oraz ich producenta – w zakresie jego nazwy i adresu siedziby;
- 3) decyzje, o których mowa w 68zj ust. 1 lub art. 68zk ust. 12, ze wskazaniem czy decyzja jest prawomocna, pomijając informacje stanowiące tajemnice podlegające ochronie na podstawie przepisów odrębnych.

2. W przypadku gdy podmiotem którego dotyczy publikacja, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, dane identyfikujące ten podmiot, obejmują firmę i miejsce wykonywania działalności gospodarczej.

3. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku prowadzi wykaz pojazdów, przedmiotów wyposażenia oraz części niezgodnych z wymaganiami technicznymi lub które stwarzają poważne ryzyko, zwany dalej „wykazem niezgodności”, oraz wykaz akcji serwisowych, zwany dalej „wykazem akcji”.

4. W wykazie niezgodności są gromadzone:

- 1) dane umożliwiające identyfikację pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części;
- 2) informacje o:
 - a) rodzaju i zakresie niezgodności z wymaganiami technicznymi lub stwarzanym poważnym ryzykiem przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część,
 - b) środkach naprawczych, jakie zastosowano w odniesieniu do pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

5. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku dokonuje wpisu do wykazu niezgodności niezwłocznie po dniu, w którym decyzja, o której mowa w 68zj ust. 1 lub art. 68zk ust. 12, stała się prawomocna, lub niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia w systemie Safety Gate o wydaniu prawomocnej decyzji przez organ nadzoru rynku innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

6. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku, z urzędu lub na wniosek innego organu nadzoru rynku, usuwa wpis z wykazu niezgodności, w przypadku gdy:

- 1) strona postępowania, o którym mowa w art. 68zj ust. 1 lub art. 68zk ust. 12 wykaże, że wykonała decyzję, o której mowa w tym przepisie; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia tego wykazania;
- 2) podmiot gospodarczy, będący stroną postępowania, o którym mowa w art. 68zj ust. 1 lub art. 68zk ust. 12, zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 24 miesięcy od dnia zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej przez ten podmiot.

7. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może w każdym czasie podać do publicznej wiadomości informacje zawarte w wykazie niezgodności.

8. Wykaz niezgodności jest prowadzony z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego.

9. Każdy wpis do wykazu niezgodności dotyczy jednego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

10. Wykaz niezgodności umożliwia niezwłoczne wyszukanie, odczytanie oraz wydrukowanie całości albo części zapisanych danych.

11. W wykazie niezgodności umieszcza się następujące dane:

- 1) datę wpisu do wykazu niezgodności;
- 2) numer identyfikacyjny wpisu;
- 3) oznaczenie decyzji, o której mowa w art. 68zj ust. 1 lub art. 68zk ust. 12;
- 4) oznaczenie pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, w tym numer VIN lub inny numer umożliwiający identyfikację pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części;
- 5) Europejski Kod Towarowy (kod EAN) wyrobu, jeżeli kod taki w przypadku danego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części występuje;
- 6) kraj produkcji pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części;
- 7) firmę lub nazwę oraz adres podmiotu gospodarczego, który wprowadził do obrotu lub udostępnił pojazd, przedmiot wyposażenia lub część na rynku Rzeczypospolitej Polskiej, wraz ze wskazaniem czy działał on jako producent, przedstawiciel producenta, importer czy dystrybutor;
- 8) opis stwierdzonych niezgodności z wymaganiami technicznymi lub stwarzanego poważnego ryzyka przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część;
- 9) określenie środków naprawczych, jakie zastosowano w odniesieniu do pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części niezgodnego z wymaganiami technicznymi lub stwarzającego poważne ryzyko;
- 10) inne informacje wynikające z decyzji, o której mowa w art. 68zj ust. 1 lub art. 68zk ust. 12, których umieszczenie w rejestrze może mieć wpływ na zapewnienie bezpieczeństwa użytkownikom końcowym.

12. W wykazie niezgodności mogą być umieszczane zdjęcia pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, lub ich opakowania.

13. W wykazie akcji są gromadzone:

- 1) dane umożliwiające identyfikację pojazdu:
 - a) datę i numer wpisu do wykazu akcji,
 - b) markę i model pojazdu,
 - c) okres produkcji,

- d) numer odpowiedniego dokumentu, o którym mowa w art. 14 ust. 4 w odniesieniu do pojazdu, jeśli dotyczy,
 - e) kod serwisowy producenta,
 - f) opis stwierdzonych niezgodności z wymaganiami technicznymi lub stwarzanego poważnego ryzyka przez pojazd,
 - g) numer referencyjny Transportowego Dozoru Technicznego oraz informację o statusie monitorowania w Transportowym Dozorze Technicznym,
 - h) dodatkowe informacje dotyczące możliwych ograniczeń modeli objętych akcją serwisową, znanych incydentów, liczby potencjalnie objętych akcją serwisową pojazdów w Unii Europejskiej oraz w Polsce, a także numery VIN tych pojazdów,
 - i) dane kontaktowe do producenta pojazdu w zakresie numeru telefonu, adresu strony internetowej lub adresu poczty elektronicznej,
 - j) inne informacje, których umieszczenie w wykazie akcji może mieć wpływ na zapewnienie bezpieczeństwa użytkownikom końcowym;
- 2) informacje o:
- a) rodzaju i zakresie prowadzonej przez podmiot gospodarczy akcji serwisowej,
 - b) warunkach i ograniczeniach prowadzonej przez podmiot gospodarczy akcji serwisowej.

14. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku dokonuje wpisu do wykazu akcji na podstawie:

- 1) własnych działań Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku lub
- 2) informacji zamieszczonych w systemie Safety Gate lub
- 3) informacji przekazanych przez organ udzielający homologacji lub
- 4) informacji przekazanych przez podmiot gospodarczy.

15. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może w każdym czasie podać do publicznej wiadomości informacje zawarte w wykazie akcji.

16. Wykaz akcji jest prowadzony z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego.

17. Każdy wpis do wykazu akcji dotyczy jednego pojazdu.

18. Wykaz akcji umożliwia niezwłoczne wyszukanie, odczytanie oraz wydrukowanie całości albo części zapisanych danych.

19. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku dokonuje wpisu akcji serwisowej do wykazu akcji niezwłocznie po dniu, w którym powziął o niej informacje.

Art. 68zu. 1. Wprowadzanie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdów podlega opłacie, zwanej dalej „opłatą za nadzór rynku motoryzacyjnego”.

2. Opłatę za nadzór rynku motoryzacyjnego uiszcza:

- 1) producent pojazdu niekompletnego albo kompletnego wprowadzający do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ten pojazd, samodzielnie albo za pośrednictwem podmiotu gospodarczego,
- 2) podmiot gospodarczy wprowadzający do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazd niekompletny albo kompletny,
- 3) producent pojazdu wprowadzający do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazd, który został skompletowany na terytorium innego niż Rzeczypospolita Polska państwa

– objęty jednym z dokumentów, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, ust. 2 i 3;

- 4) podmiot gospodarczy wprowadzający do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazd objęty jednym z dokumentów, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jeżeli przed wprowadzeniem do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazd ten był zarejestrowany w innym niż Rzeczypospolita Polska państwie.

3. Opłata za nadzór rynku motoryzacyjnego stanowi przychód Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku i jest przeznaczona na finansowanie funkcjonowania i działania Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku w zakresie określonym w art. 3 ust. 3.

4. Stawka opłaty za nadzór rynku motoryzacyjnego wynosi:

- 1) 0,05% ceny netto od każdego pojazdu wprowadzonego do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w danym kwartale roku kalendarzowego, który został wyprodukowany przez:
 - a) producenta mającego siedzibę na terytorium jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, albo
 - b) producenta nie posiadającego siedziby na terytorium jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, ale posiadającego na terytorium takiego państwa co najmniej jeden zakład produkcyjny, z uwzględnieniem pkt 2 lit. b;

- 2) 1% ceny netto od każdego pojazdu wprowadzonego do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w danym kwartale roku kalendarzowego, który został wyprodukowany przez:
- a) producenta nieposiadającego siedziby i zakładu produkcyjnego na terytorium jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, lub
 - b) producenta wskazanego w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/2754 z dnia 29 października 2024 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz nowych pojazdów elektrycznych o napędzie akumulatorowym przeznaczonych do przewozu osób pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz. Urz. UE L 2024/2754 z 29.10.2024).

5. Cena netto wprowadzonego do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdu jest ustalana przez producenta lub podmioty gospodarcze, o których mowa w ust. 2, na podstawie faktury lub rachunku wystawianego w związku z pierwszą umową umożliwiającą użytkowanie albo dystrybucję tego pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 68zv. 1. Podmioty, o których mowa w art. 68zu ust. 2, bez wezwania obliczają i uiszczają opłatę za nadzór rynku motoryzacyjnego, na rachunek Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku za okres kwartalny, w terminie do dwudziestego dnia roboczego miesiąca następującego po zakończeniu danego kwartału.

2. Podmioty, o których mowa w art. 68zu ust. 2, przekazują Dyrektorowi TDT jako organowi nadzoru rynku, w drodze elektronicznej przez stronę podmiotową Transportowego Dozoru Technicznego, kwartalne informacje o wysokościach obliczonych i uiszczonych opłat za nadzór rynku motoryzacyjnego, zgodnie z wzorem opublikowanym na tej stronie, za okres kwartalny, w terminie do dwudziestego dnia roboczego miesiąca następującego po zakończeniu danego kwartału.

3. W przypadku pojazdów wprowadzonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmioty, o których mowa w art. 68zu ust. 2, za pośrednictwem platform internetowych e-commerce, operatorzy platform przekazują Dyrektorowi TDT jako organowi nadzoru rynku, w drodze elektronicznej przez stronę podmiotową Transportowego Dozoru Technicznego, zbiorczą informację o tych podmiotach, które wprowadziły do obrotu pojazdy, pozwalającą na ustalenie przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku wysokości należnej opłaty za nadzór rynku motoryzacyjnego, zgodnie z wzorem opublikowanym na tej stronie, za okres kwartalny,

w terminie do dwudziestego dnia roboczego miesiąca następującego po zakończeniu danego kwartału.

4. Podmioty, o których mowa w art. 68zu ust. 2 oraz operatorzy platform, o których mowa w ust. 3, są obowiązani przechowywać przekazane przez nich informacje przez okres 5 lat, licząc od początku roku następującego po roku obrotowym, w którym informacja została przekazana.

5. Informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub podpisem zaufanym.

6. Treść informacji, o których mowa w ust. 2 i 3, wykorzystuje się wyłącznie w celu wykonywania zadań przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku.

7. Treść informacji, o których mowa w ust. 2 i 3, stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2026 r. poz. 85).

Art. 68zw. 1. W celu dokonania kontroli poprawności złożenia informacji, o której mowa w art. 68zv ust. 2, oraz wyliczenia wysokości opłaty za nadzór rynku motoryzacyjnego, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku może przeprowadzić kontrole u podmiotów, o których mowa w art. 68zu ust. 2 oraz u operatorów platform, o których mowa w art. 68zv ust. 3.

2. Podmioty, o których mowa w art. 68zu ust. 2, oraz operatorzy platform, o których mowa w art. 68zv ust. 3, są obowiązani okazywać w toku kontroli, o której mowa w ust. 1, informacje, o których mowa w art. 68zv ust. 2 i 3 lub faktury lub rachunki, na podstawie których wypełnione zostały te informacje w celu sprawdzenia ich poprawności.

3. W przypadku stwierdzenia przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku nieprawidłowości w ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku wydaje decyzję administracyjną:

1) ustalającą prawidłową wysokość opłaty za nadzór rynku motoryzacyjnego oraz termin jej uiszczenia lub

2) w której może nakazać operatorowi platformy zawieszenie na platformie konta podmiotu, o którym mowa w art. 68zu ust. 2, w przypadku gdy podmiot ten nie uiścił opłaty za nadzór rynku motoryzacyjnego lub uiścił ją w niewłaściwej wysokości.

4. Do kontroli poprawności złożenia informacji oraz wyliczenia wysokości opłaty za nadzór rynku motoryzacyjnego, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Art. 68zx. 1. Na potrzeby dokonania kontroli poprawności złożenia informacji oraz wyliczenia wysokości opłaty za nadzór rynku motoryzacyjnego Szef Krajowej Administracji Skarbowej sporządza i przedkłada Dyrektorowi TDT jako organowi nadzoru rynku, w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po upływie każdego kwartału, informację o importerach wprowadzających do obrotu pojazdy.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) numer EORI importera;
- 2) opis towaru ze zgłoszenia celnego i jego ilość;
- 3) kod CN pojazdu;
- 4) wartość statystyczną pojazdu.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą pozostawać w zasobach elektronicznych wykorzystywanych do ich przekazywania i przetwarzania nie dłużej, niż jest to konieczne, a Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku zapewnia ich poufność.

Art. 68zy. Minister właściwy do spraw informatyzacji sporządza na podstawie danych zawartych w ewidencji, o których mowa w art. 80b ust. 1 pkt 13 i 18 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, i przedkłada Dyrektorowi TDT jako organowi nadzoru rynku, w terminie do 15 dnia drugiego miesiąca następującego po upływie każdego kwartału, zestawienie zarejestrowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdów w danym kwartale, zawierające w szczególności dane i informacje obejmujące rodzaj, kategorię, producenta, markę, model, numer świadectwa homologacji typu oraz datę pierwszej rejestracji w kraju każdego z pojazdów.

Art. 68zz. Zasady postępowania Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku w odniesieniu do pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części objętych procedurą celną dopuszczenia do obrotu, o której mowa w art. 25 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020, realizowaną przez organy celne, określają przepisy art. 26–28 tego rozporządzenia.

Art. 68zza. Przepisy niniejszego rozdziału, z wyłączeniem art. 68zl ust. 3 oraz art. 68zu, stosuje się odpowiednio do zadań Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku realizowanych w odniesieniu do rowerów, wózków rowerowych, hulajnog elektrycznych oraz urządzeń transportu osobistego, a także do obowiązków podmiotów

gospodarczych, które te rowery, wózki rowerowe, hulajnogi elektryczne oraz urządzenia transportu osobistego wprowadzają do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 68zzb. 1. Koszty, o których mowa w art. 68zd ust. 11 i art. 68ze ust. 10, kwoty stanowiące równowartość zwrotu zapłaty, o której mowa w art. 68zp ust. 3 i 5 oraz opłaty, o których mowa w art. 68zs ust. 11 i art. 68zw ust. 3 pkt 1, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2026 r. poz. 268, 516 i 739).

2. Obowiązek uiszczenia kosztów i opłat, o których mowa w ust. 1, przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od ostatniego dnia roku kalendarzowego, w którym koszty lub opłaty powinny zostać uiszczone.

3. W przypadku niewykonania decyzji, o których mowa w art. 68zj ust. 1, art. 68zk ust. 6 i 8 i art. 68zw ust. 3 pkt 2, do egzekucji obowiązków określonych w tych decyzjach, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”

22) art. 69 otrzymuje brzmienie:

„Art. 69. 1. Wysokość opłaty z tytułu:

- 1) wydania świadectwa homologacji typu UE pojazdu wynosi 24% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1749 oraz z 2026 r. poz. 26 i 425), zwanej dalej „kwotą przeciętnego wynagrodzenia”, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 3000 zł;
- 2) zmiany świadectwa homologacji typu UE pojazdu wynosi 6% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 1000 zł;
- 3) uznania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu wydanego przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej wynosi 6% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 1000 zł;

- 4) wydania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu, tramwaju albo trolejbusu wynosi 24% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 3000 zł;
- 5) zmiany świadectwa krajowej homologacji typu pojazdu, tramwaju albo trolejbusu wynosi 6% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 1000 zł;
- 6) wydania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wynosi 24% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 3000 zł;
- 7) zmiany świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wynosi 6% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 1000 zł;
- 8) uznania świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach wydanego przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej wynosi 6% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 1000 zł;
- 9) wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wynosi 12% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 1500 zł;
- 10) uznania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanego przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej wynosi 12% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 1500 zł;
- 11) wydania świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wynosi 12% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tych czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 1500 zł;
- 12) wydania świadectwa homologacji montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem lub świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji R115 wynosi 24% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 3000 zł;
- 13) zmiany świadectwa homologacji montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem lub świadectwa homologacji montażu dodatkowej

- instalacji R115 wynosi 6% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 1000 zł;
- 14) wydania świadectwa homologacji typu UE wynosi 6% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 800 zł;
 - 15) zmiany świadectwa homologacji typu UE wynosi 3% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 400 zł;
 - 16) wydania świadectwa homologacji typu ONZ wynosi 6% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 800 zł;
 - 17) zmiany świadectwa homologacji typu ONZ wynosi 3% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 400 zł;
 - 18) wydania zezwolenia na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji wynosi 24% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 3000 zł;
 - 19) wydania zezwolenia w sprawie dopuszczenia do obrotu wynosi 2% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tej czynności, przy czym opłata nie może być wyższa niż 400 zł.

2. Za czynności związane z wyznaczaniem służby technicznej, kontrolą zgodności produkcji oraz kontrolą zgodności montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu ustala się stawkę za godzinę pracy w wysokości 3,75% kwoty przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującej w dniu rozpoczęcia tych czynności i pomnożonej przez liczbę godzin wykonywania tych czynności, przy czym opłata za:

- 1) wyznaczenie lub zmianę wyznaczenia służby technicznej – nie może być wyższa niż 40 000 zł;
- 2) kontrolę zgodności produkcji lub kontrolę zgodności montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu – nie może być wyższa niż 8000 zł.

3. Do opłat, o których mowa w ust. 2, dolicza się koszty związane z podróżą służbową w rozumieniu art. 77⁵ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277, 807, 1423, 1661 oraz z 2026 r. poz. 25 i 473).

4. Wnioskodawca lub poddany kontroli uiszcza:

- 1) opłaty, o których mowa w ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3, w wysokości i terminie wskazanych na rachunku wystawionym przez Transportowy Dozór Techniczny,
 - 2) opłatę, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 3, w wysokości i terminie wskazanych na rachunku wystawionym przez Transportowy Dozór Techniczny, a w przypadku upoważnienia służby technicznej do przeprowadzenia kontroli zgodności – na fakturze wystawionej przez tę służbę
- przy czym termin nie może być krótszy niż 14 dni.

5. Wpływy z tytułu opłat, o których mowa w ust. 1–3, wraz z odsetkami, stanowią przychód Transportowego Dozoru Technicznego i nie podlegają zwrotowi.

6. W przypadku upoważnienia przez Dyrektora TDT służby technicznej do przeprowadzenia kontroli zgodności opłata, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 3, za jej przeprowadzenie stanowi przychód służby technicznej.”;

23) rozdział 6 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 6

Akcje serwisowe

Art. 70. 1. Podstawą do podjęcia akcji serwisowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w odniesieniu do pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, dla których producent uzyskał świadectwo homologacji typu UE pojazdu, świadectwo homologacji typu UE albo świadectwo homologacji typu ONZ są:

- 1) własne działania Dyrektora TDT jako organu nadzoru rynku, lub
- 2) informacje zamieszczone w systemie Safety Gate, lub
- 3) informacje przekazane przez organ udzielający homologacji, lub
- 4) informacje przekazane przez podmiot gospodarczy.

2. W przypadku stwierdzenia przez podmiot gospodarczy we wprowadzonym do obrotu pojeździe, przedmiocie wyposażenia lub części, o którym mowa w ust. 1, ryzyka lub poważnego ryzyka dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska albo niezgodność pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części z wymaganiami technicznymi, podmiot ten jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku oraz podjąć działania zgodnie z przepisami rozdziału XII rozporządzenia 167/2013, rozdziału XII rozporządzenia 168/2013 lub rozdziału XI rozporządzenia 2018/858 – odpowiednio do kategorii pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

3. Podmiot gospodarczy jest obowiązany do udostępniania użytkownikom końcowym informacji o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta w taki sposób, aby informacja ta była dostępna dla użytkownika końcowego na stronie podmiotowej podmiotu gospodarczego po wpisaniu numeru VIN pojazdu. Informacja dotycząca akcji serwisowej powinna zawierać co najmniej numer i krótki opis akcji serwisowej lub informację, że pojazd nie jest objęty akcją serwisową.

4. Podmioty gospodarczy jest obowiązany do wdrożenia odpowiednich zabezpieczeń oraz mechanizmów ograniczających liczbę zapytań z jednego adresu IP albo innych równoważnych środków zapobiegających zautomatyzowanemu gromadzeniu danych.

5. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku na podstawie powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, występuje do ewidencji o przekazanie aktualnych informacji dotyczących użytkowników końcowych pojazdów obejmujące nazwę lub imię i nazwisko, adres siedziby albo miejsca zamieszkania w powiązaniu z numerem VIN pojazdu oraz numerem tablicy rejestracyjnej.

6. Na podstawie danych otrzymanych z ewidencji Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku zawiadamia użytkowników końcowych o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta.

7. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku jest obowiązany do usunięcia z systemów informatycznych danych o użytkownikach końcowych pojazdów, w odniesieniu do których została przeprowadzona akcja serwisowa, w terminie do końca pierwszego kwartału następnego roku.

8. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku, w drodze decyzji administracyjnej, określa wysokość opłaty i termin jej uiszczenia przez podmiot gospodarczy za powiadomienie przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku użytkowników końcowych o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta. Opłata uiszczana jest na wskazany rachunek bankowy Transportowego Dozoru Technicznego.

9. Wysokość opłaty za powiadomienie każdego użytkownika końcowego wynosi 0,22% wysokości przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, od każdego powiadomienia.

10. Podmiot gospodarczy jest zobowiązany do informowania Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku o postępie w realizacji akcji serwisowych co najmniej raz na kwartał.

11. Do opłaty, o której mowa w ust. 10, stosuje się przepisy art. 68zzb ust. 1 i 2.

Art. 71. 1. Podstawą do podjęcia akcji serwisowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w odniesieniu do pojazdów, dla których producent uzyskał świadectwo krajowej homologacji typu pojazdu, tramwaju albo trolejbusu, są działania i informacje, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, 3 i 4.

2. W przypadku stwierdzenia przez podmiot gospodarczy we wprowadzonym do obrotu pojeździe, o którym mowa w ust. 1, ryzyka albo poważnego ryzyka dla bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i środowiska lub niezgodność pojazdu z wymaganiami technicznymi, podmiot ten jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku oraz podjąć działania polegające na usunięciu tych zagrożeń.

3. W celu usunięcia ryzyka lub niezgodności, o których mowa w ust. 2, podmiot gospodarczy:

- 1) opracowuje plan działań mających na celu usunięcie ryzyka albo poważnego ryzyka lub niezgodności z wymaganiami technicznymi, obejmujący zakres i harmonogram czynności oraz liczbę pojazdów;
- 2) uzgadnia z Dyrektorem TDT jako organem nadzoru rynku plan działań, o którym mowa w pkt 1;
- 3) udostępnia użytkownikom końcowym informację o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta w taki sposób, aby informacja ta była dostępna dla użytkownika końcowego na stronie podmiotowej podmiotu gospodarczego po wpisaniu numeru VIN pojazdu. Informacja dotycząca akcji serwisowej powinna zawierać co najmniej numer i krótki opis akcji serwisowej lub informację, że pojazd nie jest objęty akcją serwisową.

4. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, oraz planu działań, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku:

- 1) ocenia plan działań, a w przypadku gdy ma do niego zastrzeżenia, nakazuje podmiotowi gospodarczemu uwzględnić zastrzeżenia w planie działań lub harmonogramie czynności;

- 2) akceptuje plan działań;
- 3) określa terminy informowania go o realizacji i zakończeniu działań;
- 4) zobowiązuje podmiot gospodarczy do informowania Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku o postępie w realizacji akcji serwisowych co najmniej raz na kwartał.

5. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku na podstawie powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, występuje do ewidencji o przekazanie aktualnych informacji dotyczących użytkowników końcowych pojazdów obejmujące nazwę lub imię i nazwisko, adres siedziby albo miejsca zamieszkania w powiązaniu z numerem VIN pojazdu oraz numerem tablicy rejestracyjnej.

6. Na podstawie danych otrzymanych z ewidencji Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku zawiadamia użytkowników końcowych o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta.

7. Dyrektor TDT jako organem nadzoru rynku jest obowiązany do usunięcia z systemów informatycznych danych o użytkownikach końcowych pojazdów, w odniesieniu do których została przeprowadzona akcja serwisowa, w terminie do końca pierwszego kwartału następnego roku.

8. Dyrektor TDT jako organ nadzoru rynku, w drodze decyzji administracyjnej, określa wysokość opłaty i termin jej uiszczenia przez podmiot gospodarczy za powiadomienie przez Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku użytkowników końcowych o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta. Opłata uiszczana jest na wskazany rachunek bankowy Transportowego Dozoru Technicznego.

9. Wysokość opłaty za powiadomienie każdego użytkownika końcowego wynosi 0,22 % wysokości przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, od każdego powiadomienia.

10. Do opłaty, o której mowa w ust. 8, stosuje się przepisy art. 68zzb ust. 1 i 2.

11. Producent informuje Dyrektora TDT jako organ nadzoru rynku o:

- 1) realizacji działań w celu usunięcia stwierdzonych zagrożeń w terminach wskazanych w harmonogramie czynności;
- 2) zakończeniu działań oraz przedstawia sprawozdanie z przeprowadzonych działań.

12. Koszty działań związanych z usunięciem zagrożeń ponosi producent.

13. Obowiązki informacyjne importerów i dystrybutorów określone odpowiednio w rozporządzeniu 167/2013, rozporządzeniu 168/2013 albo rozporządzeniu 2018/858 dotyczą importerów i dystrybutorów pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, które posiadają świadectwo krajowej homologacji typu pojazdu, tramwaju albo trolejbusu albo świadectwo homologacji typu ONZ.”;

24) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Administracyjne kary pieniężne

Art. 71a. 1. Podmiot gospodarczy, który narusza zakaz, o którym mowa w art. 14 ust. 4 lub ust. 5, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, które wprowadził do obrotu.

2. Podmiot gospodarczy, który narusza zakaz, o którym mowa w art. 14 ust. 6, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dwukrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy rower, wózek rowerowy, hulajnogę elektrycznych lub urządzenie transportu osobistego.

3. Podmiot gospodarczy, który naruszył zakaz, o którym mowa w art. 14 ust. 7, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości jednokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy montaż tej instalacji w pojeździe.

4. Podmiot gospodarczy, który narusza zakaz, o którym mowa w art. 14 ust. 8, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości sześciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, w odniesieniu do którego naruszono zakaz.

5. Producent, który narusza zakaz, o którym mowa w art. 14 ust. 9, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości sześciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary.

6. Podmiot gospodarczy oraz niezależny podmiot, który narusza zakaz, o którym mowa w art. 14 ust. 10, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości

sześciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary.

7. Podmiot gospodarczy, który narusza zakaz, o którym mowa w art. 14 ust. 11, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości sześciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary.

Art. 71b. Podmiot gospodarczy, który:

- 1) nie wykonał decyzji, o której mowa w art. 68zj ust. 1, w zakresie, o którym mowa w art. 68zk ust. 1 pkt 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dwukrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary;
- 2) nie wykonał decyzji, o której mowa w art. 68zj ust. 1, w zakresie, o którym mowa w art. 68zk ust. 1 pkt 2, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości równoważnej ceny sprzedaży objętego decyzją pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, roweru, wózka rowerowego, hulajnogi elektrycznej lub urządzenia transportu osobistego, użytkownikowi końcowemu z faktury lub rachunku;
- 3) ponownie udostępnił na rynku pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, rower, wózek rowerowy, hulajnogę elektryczną oraz urządzenie transportu osobistego pomimo zakazu, o którym mowa w art. 14 ust. 11, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości równoważnej cenie sprzedaży pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, roweru, wózka rowerowego, hulajnogi elektrycznej lub urządzenia transportu osobistego użytkownikowi końcowemu z faktury lub rachunku.

Art. 71c. Podmiot gospodarczy, który wprowadził do obrotu pojazd, przedmiot wyposażenia lub część niezgodnie z wymaganiami określonymi w:

- 1) art. 27 ustawy,
- 2) art. 33 i art. 34 rozporządzenia 167/2013,
- 3) art. 34, art. 38 i art. 39 rozporządzenia 168/2013,
- 4) art. 33, art. 36 i art. 38 rozporządzenia 2018/858,
- 7) art. 4 i art. 5 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji

- dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2007, str. 1, z późn. zm.¹³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 715/2007”,
- 8) art. 4–11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2144 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów dotyczących homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, w odniesieniu do ich ogólnego bezpieczeństwa oraz ochrony osób znajdujących się w pojeździe i niechronionych uczestników ruchu drogowego, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 78/2009, (WE) nr 79/2009 i (WE) nr 661/2009 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 631/2009, (UE) nr 406/2010, (UE) nr 672/2010, (UE) nr 1003/2010, (UE) nr 1005/2010, (UE) nr 1008/2010, (UE) nr 1009/2010, (UE) nr 19/2011, (UE) nr 109/2011, (UE) nr 458/2011, (UE) nr 65/2012, (UE) nr 130/2012, (UE) nr 347/2012, (UE) nr 351/2012, (UE) nr 1230/2012 i (UE) 2015/166 (Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 1, z późn. zm.¹⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2144”,
- 10) art. 4, art. 5, art. 5a i art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. dotyczącego homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i dyrektywę 2007/46/WE oraz uchylającego dyrektywy 80/1269/EWG, 2005/55/WE i 2005/78/WE (Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 1, z późn. zm.¹⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 595/2009”,
- 11) art. 5–8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 540/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie poziomu dźwięku pojazdów silnikowych i zamiennych układów tłumiących oraz zmieniającego dyrektywę 2007/46/WE

¹³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 199 z 28.07.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 16.06.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 142 z 01.06.2012, str. 16 oraz Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 272 z 30.07.2021, str. 11, Dz. Urz. UE L 292 z 16.08.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 29, Dz. Urz. UE L 409 z 17.11.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 107 z 06.04.2022, str. 18, Dz. Urz. UE L 213 z 16.08.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2590 z 22.11.2023.

¹⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 200 z 31.07.2009, str. 52, Dz. Urz. UE L 167 z 25.06.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 47 z 18.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 202.

i uchylającego dyrektywę 70/157/EWG (Dz. Urz. UE L 158 z 27.05.2014, str. 131, z późn. zm.¹⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 540/2014”,

12) art. 4–9, art. 12 oraz art. 14 rozporządzenia 2024/1257,

13) regulaminów ONZ

– podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, które wprowadził do obrotu.

Art. 71d. Podmiot, który naruszył obowiązek powiadomienia, o którym mowa w art. 28 ust. 1, art. 38 ust. 1, art. 51 ust. 1, art. 68zk ust. 5 lub 11, art. 70 ust. 2 i art. 71 ust. 2, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dwukrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy przypadek braku powiadomienia.

Art. 71e. Producent, który naruszył obowiązek, o którym mowa w art. 49, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości półkrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy przypadek naruszenia obowiązku.

Art. 71f. Podmiot gospodarczy, który naruszył obowiązki, o których mowa w art. 53a, podlega administracyjnej karze pieniężnej, w wysokości równoważnej cenie sprzedaży pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, roweru, wózka rowerowego, hulajnogi elektrycznej lub urządzenia transportu osobistego, użytkownikowi końcowemu z faktury lub rachunku.

Art. 71g. Producent, który naruszył obowiązki w zakresie:

- 1) wyznaczenia przedstawiciela mającego siedzibę w Unii Europejskiej do celu reprezentowania przed Dyrektorem TDT, gdy producent pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części ma siedzibę poza Unią Europejską,

¹⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 239 z 19.09.2017, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 138 z 24.05.2019, str. 70.

- 2) podania nazwy, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego oraz adresu w Unii Europejskiej na pojazdach, przedmiotach wyposażenia lub częściach udostępnionych na rynku albo na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do danego przedmiotu wyposażenia lub części
- podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dwukrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy przypadek naruszenia obowiązku.

Art. 71h. Podmiot gospodarczy, który wbrew obowiązkowi lub na żądanie Dyrektora TDT nie udostępnia informacji i dokumentacji niezbędnych do wykonywania zadań realizowanych przez Dyrektora TDT w przypadkach, o których mowa w:

- 1) art. 9 ust. 1, 2 i 4, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 2–4, art. 14 ust. 3 i 4, art. 29 ust. 1, art. 32 ust. 4 i 5 oraz art. 47 ust. 1–3 rozporządzenia 167/2013,
- 2) art. 10 ust. 1, 2 i 4, art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 2–4, art. 34 ust. 1, art. 37 ust. 4 i 5 oraz art. 52 ust. 2 rozporządzenia 168/2013,
- 3) art. 14 ust. 1, 2 i 4, art. 17 ust. 2 i 4, art. 19 ust. 3, art. 33 ust. 1 oraz art. 35 ust. 4 i 5 rozporządzenia 2018/858,
- 4) art. 4 i art. 5 rozporządzenia 715/2007,
- 5) art. 4–11 rozporządzenia 2019/2144,
- 6) art. 4, art. 5, art. 5a i art. 7 rozporządzenia 595/2009,
- 7) art. 5–8 rozporządzenia 540/2014,
- 8) art. 4–9, art. 12 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia 2024/1257
- 9) regulaminów ONZ

– podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dwukrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy przypadek nieudostępnienia informacji lub dokumentacji.

Art. 71i. Operator platformy oraz dostawca usług społeczeństwa informacyjnego, który nie realizuje obowiązku, o którym mowa w art. 68w, albo nie realizuje obowiązku nałożonego w decyzji, o której mowa w art. 68zk ust. 6 i 8, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości półkrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku, za każdy przypadek naruszenia obowiązku.

Art. 71j. Podmioty, które uniemożliwiają rozpoczęcie lub utrudniają Dyrektorowi TDT jako organowi nadzoru rynku prowadzenie czynności, o których mowa w art. 68z lub art. 68za, lub nie realizują obowiązków lub żądań, o których mowa w tych przepisach, podlegają administracyjnej karze pieniężnej do wysokości jednokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary.

Art. 71k. 1. Służba techniczna, która narusza obowiązki określone w:

- 1) art. 66 lub art. 67 rozporządzenia 167/2013,
- 2) art. 70 lub art. 71 rozporządzenia 168/2013,
- 3) art. 80 lub art. 81 rozporządzenia 2018/858

– podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dwukrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każde stwierdzone naruszenie.

2. W przypadku gdy służba techniczna:

- 1) nie zawiadomi Dyrektora TDT o zaprzestaniu prowadzenia działalności w kategoriach działań, do których została wyznaczona w trybie określonym w art. 8,
- 2) nie przekaze Dyrektorowi TDT dokumentów lub ich kopii dotyczących wykonywanych przez nią działań w trybie wynikającym z art. 9 ust. 1,
- 3) nie zawiadomi Dyrektora TDT o zaprzestaniu spełnienia jednego bądź kilku warunków określonych w art. 4 ust. 2 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 1,
- 4) nie realizuje działań, do których została wyznaczona zgodnie z art. 10 oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 1

– podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości sześciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każde stwierdzone naruszenie.

Art. 71l. Producent tramwaju lub producent trolejbusu, który:

- 1) wprowadza do obrotu tramwaj lub trolejbus bez wymaganego świadectwa zgodności, na podstawie świadectwa zgodności sfałszowanego lub podpisanego przez osobę nieuprawnioną,
- 2) narusza wymogi wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 55

– podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty

kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każde wprowadzenie do obrotu tramwaju lub trolejbusu, w odniesieniu do których nie wypełnił obowiązku.

Art. 71m. Podmiot dokonujący montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu, który:

- 1) dokonuje montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu bez wymaganego wyciągu ze świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu oraz instrukcji montażu, na podstawie wyciągu i instrukcji sfałszowanej lub podpisanej przez osobę nieuprawnioną,
- 2) narusza obowiązki, o których mowa w art. 36, art. 38 ust. 4 i art. 43,
- 3) narusza wymagania techniczne obowiązujące w procedurze homologacji dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu oraz wymagania w zakresie tabliczki informacyjnej, wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 58

– podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości jednokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy montaż dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu, w odniesieniu do którego nie wypełnił obowiązku.

Art. 71n. Podmiot gospodarczy, który nie realizuje obowiązku udostępnienia użytkownikom końcowym informacji o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta, o którym mowa w art. 70 ust. 3 lub art. 71 ust. 3 pkt 3, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości jednokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary, za każdy przypadek niedostępności informacji dotyczącej pojazdu objętego koniecznością sprawdzenia stanu technicznego w warunkach serwisowych producenta.

Art. 71o. Podmiot, o którym mowa odpowiednio w art. 68zu ust. 2 albo art. 68zv ust. 3, który:

- 1) nie realizuje obowiązku, o którym mowa w art. 68zv ust. 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary;
- 2) nie przekazuje informacji o wysokości obliczonych i uiszczonych opłat za nadzór rynku motoryzacyjnego w terminie, o którym mowa w art. 68zv ust. 2, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dziesięciokrotności przeciętnego

- wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary;
- 3) nie przekazuje zbiorczej informacji o podmiotach wprowadzających do obrotu pojazdy w terminie, o którym mowa w art. 68zv ust. 3, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary;
 - 4) fałszuje lub zataja dane, na podstawie których wypełniona została informacja, o której mowa w art. 68zv ust. 2 lub 3, lub podaje nieprawdziwe dane w tej informacji podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości dziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary;
 - 5) nie przechowuje przekazywanych Dyrektorowi TDT jako organowi nadzoru rynku informacji przez okres, o którym mowa w art. 68zv ust. 4, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości trzykrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary;
 - 6) nie okazuje informacji i dokumentów w toku kontroli, o której mowa w art. 68zv ust. 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości trzykrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary;
 - 7) przedkłada sfałszowany dokument stanowiący podstawę ustalenia wysokości opłaty za nadzór rynku motoryzacyjnego, podlega administracyjnej karze pieniężnej do wysokości trzykrotności przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 68g ust. 4, ogłaszanego za czwarty kwartał roku poprzedzającego nałożenie kary.

Art. 71p. 1. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 71a–71o, nakłada Dyrektor TDT w drodze decyzji administracyjnej.

2. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw transportu.

3. Przy ustalaniu wysokości administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 71a–71o, uwzględnia się:

- 1) stopień, okoliczności i okres naruszenia obowiązków;

- 2) rodzaj i charakter stwierdzonych niezgodności z wymaganiami technicznymi, warunkami technicznymi, o których mowa w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy, lub rodzaj stwarzanego poważnego ryzyka przez pojazd, przedmiot wyposażenia lub część, rower, wózek rowerowy, hulajnogę elektryczną oraz urządzenie transportu osobistego;
- 3) liczbę udostępnionych na rynku pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części niezgodnych z wymaganiami technicznymi albo rowerów, wózków rowerowych, hulajnóg elektrycznych oraz urządzeń transportu osobistego niezgodnych z warunkami technicznymi, o których mowa w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 tej ustawy, w których dokonano montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu niezgodnie z wymaganiami, o których mowa w art. 31 ust. 2, art. 36, art. 42 i 43, wymaganiami technicznymi obowiązującymi w procedurze homologacji dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu oraz wymaganiami w zakresie tabliczki informacyjnej, wynikającymi z przepisów wydanych na podstawie art. 58;
- 4) uprzednie naruszenie obowiązków;
- 5) współpracę z Dyrektorem TDT jako organem nadzoru rynku, w tym przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia czynności wyjaśniających, kontroli, badań lub postępowań administracyjnych;
- 6) zaprzestanie przez podmiot gospodarczy naruszenia obowiązków, o których mowa odpowiednio w art. 53a i art. 53b oraz potwierdzenie realizacji tych obowiązków;
- 7) zlecenie przez podmiot, który zamontował w pojeździe dodatkową instalację zasilania gazem pojazdu bez świadectwa homologacji montażu dodatkowej instalacji zasilania gazem pojazdu, uprawnionemu podmiotowi wymianę tej instalacji w pojeździe, na swój koszt, na instalację zgodną z takim świadectwem.

4. Przy wydawaniu decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 71a–71o, przepisu art. 189f ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

Art. 71r. 1. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 71a–71o, uiszcza się na rachunek Transportowego Dozoru Technicznego w terminie 14 dni od

dnia, w którym decyzja o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej stała się ostateczna.

2. Wpływy z administracyjnych kar pieniężnych wraz z odsetkami stanowią przychód Dyrektora TDT.

Art. 71s. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 71a–71o, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

2. Obowiązek uiszczenia kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od ostatniego dnia roku kalendarzowego, w którym kary powinny zostać uiszczone.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 820, 1006, 1676, 1734, 1843 i 1872 oraz z 2026 r. poz. 180.

- 1) w art. 2:
 - a) pkt 42b i 42c otrzymują brzmienie:

„42b) czterokołowiec – pojazd samochodowy przeznaczony do przewozu osób lub ładunków, z wyłączeniem samochodu osobowego, ciężarowego i motocykla, którego masa własna nie przekracza:

 - a) w przypadku przewozu rzeczy 550 kg,
 - b) w przypadku przewozu osób 400 kgokreślenie to obejmuje również czterokołowca kategorii L7e spełniającego kryteria klasyfikacji, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 52, z późn. zm.¹⁸⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 168/2013;”,
 - 42c) czterokołowiec lekki – czterokołowiec, którego masa własna nie przekracza 350 kg i konstrukcja ogranicza prędkość jazdy do 45 km/h; określenie to obejmuje również czterokołowca kategorii L6e spełniającego kryteria klasyfikacji, o których mowa w rozporządzeniu 168/2013;”,
- b) pkt 45 otrzymuje brzmienie:

„45) motocykl – pojazd samochodowy dwukołowy kategorii L3e albo dwukołowy z bocznym wózkiem kategorii L4e, albo trójkołowy kategorii L5e o symetrycznym rozmieszczeniu kół, spełniający kryteria klasyfikacji dla pojazdów odpowiednio dla kategorii L3e albo L4e, albo L5e, o których mowa w rozporządzeniu 168/2013;”,
- c) pkt 60 otrzymuje brzmienie:

„60) kategoria pojazdu – klasyfikację pojazdu według wymagań homologacyjnych określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 1, z późn. zm.¹⁹⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem 167/2013”, rozporządzeniu

¹⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 53 z 21.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 65, Dz. Urz. UE L 30 z 31.01.2019, str. 106, Dz. Urz. UE L 381 z 13.11.2020, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2838 z 07.11.2024.

¹⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 364 z 18.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 16.09.2016, str. 53, Dz. Urz. UE L 277 z 13.10.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 140 z 06.06.2018, str. 15, Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 42 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2838 z 07.11.2024.

168/2013 i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylającym dyrektywę 2007/46/WE (Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1, z późn. zm.²⁰⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem 2018/858”, a także załączniku nr 2 do ustawy;”;

- 2) w art. 66 w ust. 4 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
„5a) przebudowy samochodów osobowych przeznaczonych do zawodów sportowych podlegających czasowej rejestracji na podstawie art. 74 ust. 2ca w celu spełnienia przez te pojazdy warunków określonych w art. 66 na potrzeby ich rejestracji na podstawie art. 73 ust. 1;”;
- 3) w art. 66a w ust. 4 skreśla się wyrazy „i w karcie pojazdu, jeżeli była wydana”;
- 4) w art. 71:
 - a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Pojazd zarejestrowany za granicą dopuszcza się do ruchu, jeżeli odpowiada wymaganym warunkom technicznym i jest zaopatrzony w tablice rejestracyjne z numerem rejestracyjnym składającym się z liter alfabetu łacińskiego i cyfr arabskich, z zastrzeżeniem art. 59 ust. 2 i 3, a kierujący pojazdem ma przy sobie dokument stwierdzający dokonanie rejestracji, z zastrzeżeniem ust. 5b.”;
 - b) po ust. 5a dodaje się ust. 5b–5e w brzmieniu:
„5b. Pojazd zarejestrowany na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim dopuszcza się do ruchu w okresie roku od dnia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli właściciel lub posiadacz pojazdu nie posiada miejsca stałego zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Informacja o dniu wjazdu pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o dniu wyjazdu pojazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, kraju rejestracji pojazdu oraz o numerze rejestracyjnym pojazdu, a także dane kierującego pojazdem oraz

²⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 19 z 21.01.2021, str. 2, Dz. Urz. UE L 272 z 30.07.2021, str. 16, Dz. Urz. UE L 313 z 06.09.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 29, Dz. Urz. UE L 296 z 16.11.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 304 z 24.11.2022, str. 103, Dz. Urz. UE L 92 z 30.03.2023, str. 30, Dz. Urz. UE L 2024/1257 z 08.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1610 z 06.06.2024.

informacja, czy jest on właścicielem pojazdu ujętym w dokumencie stwierdzającym dokonanie jego rejestracji, udostępniane są przez Straż Graniczną Policji lub Służbie Celno-Skarbowej.

5c. Jeżeli pojazd zarejestrowany na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim opuści terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na czas trwający nieprzerwanie 90 dni lub krótszy, czas ten jest wliczany do okresu roku, o którym mowa w ust. 5b.

5d. Jeżeli pojazd zarejestrowany na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim opuści terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na czas trwający nieprzerwanie powyżej 90 dni, okres roku, o którym mowa w ust. 5b, liczony jest od dnia ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5e. Przepisy ust. 5b–5d nie dotyczą pojazdów wykonujących przewozy wskazane w art. 4 pkt 2 i pkt 6 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.”;

5) w art. 72:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rejestracji dokonuje się:

- 1) na podstawie dowodu własności pojazdu lub dokumentu potwierdzającego powierzenie pojazdu, o którym mowa w art. 73 ust. 5;
- 2) w przypadku pojazdu nowego, na podstawie jednego z dokumentów:
 - a) świadectwa zgodności WE wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,
 - b) świadectwa zgodności wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,
 - c) świadectwa zgodności, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 lub pkt 3a ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,
 - d) dopuszczenia jednostkowego pojazdu wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,
 - e) świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o

systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu,

- f) uznania dopuszczenia jednostkowego pojazdu,
- g) uznania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, o którym mowa w art. 68o ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia,
- g) świadectwa dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu,
- h) świadectwa unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu

– jeżeli są wymagane; świadectwa zgodności WE, świadectwa zgodności oraz oświadczenia zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu mogą być podpisane podpisem odbitym sposobem mechanicznym;

- 3) w przypadku pojazdu, o którym mowa w art. 68a ust. 3 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, na podstawie unijnego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 tej ustawy, wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu;
- 4) w przypadku pojazdu, o którym mowa art. 68a ust. 5 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, na podstawie krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 33 tej ustawy, wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu;
- 5) w przypadku pojazdu, o którym mowa art. 68a ust. 6 i 7 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, na podstawie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 33a tej ustawy;

- 6) w przypadku pojazdu, o którym mowa oraz art. 68o ust. 7 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, na podstawie uznania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu;
 - 7) na podstawie zaświadczenia o pozytywnym wyniku badania technicznego pojazdu, jeżeli jest wymagane albo dowodu rejestracyjnego pojazdu lub innego dokumentu wydanego przez właściwy organ państwa członkowskiego, potwierdzającego wykonanie oraz termin ważności badania technicznego;
 - 8) na podstawie dowodu rejestracyjnego, jeżeli pojazd był zarejestrowany;
 - 9) na podstawie dowodu odprawy celnej przywózowej, jeżeli pojazd został sprowadzony z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej i jest rejestrowany po raz pierwszy;
 - 10) na podstawie dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju albo dokumentu potwierdzającego brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju albo zaświadczenia stwierdzającego zwolnienie od akcyzy, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, jeżeli samochód osobowy, pojazd rodzaju „samochodowy inny”, podrodzaj „czterokołowiec” (kategoria homologacyjna L7e) lub podrodzaj „czterokołowiec lekki” (kategoria homologacyjna L6e), samochód ciężarowy (kategoria homologacyjna N₁), podrodzaj „furgon”, „furgon/podest”, „ciężarowo-osobowy”, „terenowy”, „wielozadaniowy”, „van”, „skrzynia” lub „pick-up” lub samochód specjalny (kategoria homologacyjna M₁ i N₁), został sprowadzony z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej i jest rejestrowany po raz pierwszy.”,
- b) w ust. 1b wyrazy „o którym mowa w ust. 1 pkt 6a” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w ust. 1 pkt 10”,
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Wymagania ust. 1 nie dotyczą:
 - 1) pojazdu, który był już zarejestrowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i od ostatniej rejestracji nie nastąpiła zmiana właściciela tego pojazdu, w przypadku gdy przerejestrowanie pojazdu jest dokonywane na wniosek właściciela tego pojazdu w związku ze zmianą jego miejsca zamieszkania

- (siedziby) – w zakresie dowodu własności pojazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) pojazdu zakupionego po przypadku na rzecz Skarbu Państwa lub na rzecz jednostki samorządu terytorialnego – w zakresie ust. 1 pkt 8;
 - 3) pojazdu, którego własność przeszła na gminę na podstawie art. 50a ust. 2 zdanie drugie – w zakresie ust. 1 pkt 8;
 - 4) pojazdu, wobec którego sąd orzekł przypadek na rzecz powiatu w związku z wnioskiem, o którym mowa w art. 130a ust. 10 zdanie pierwsze – w zakresie ust. 1 pkt 8;
 - 5) pojazdu zakupionego od Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej lub Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej – w zakresie ust. 1 pkt 8;
 - 6) pojazdu wycofanego czasowo z ruchu – w zakresie ust. 1 pkt 8; w tym przypadku zamiast dowodu rejestracyjnego wymaga się przedstawienia decyzji o czasowym wycofaniu pojazdu z ruchu;
 - 7) pojazdu wyrejestrowanego, o którym mowa w art. 79 ust. 4 pkt 3 – w przypadku powtórnej rejestracji – w zakresie ust. 1 pkt 8;
 - 8) pojazdu, o którym mowa w art. 81 ust. 4 pkt 1 – w zakresie ust. 1 pkt 7;
 - 9) pojazdu zarejestrowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w zakresie ust. 1 pkt 7, jeżeli informacja o aktualnym pozytywnym wyniku badania technicznego pojazdu jest zamieszczona w centralnej ewidencji pojazdów.”,
- d) w ust. 2a wyrazy „o którym mowa w ust. 1 pkt 5” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w ust. 1 pkt 8”;
- e) po ust. 2b dodaje się ust. 2c–2f w brzmieniu:
- „2c. W przypadku pojazdu objętego świadectwem krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 33a ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, nie przedkłada się dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, jeżeli dane i informacje o wydanym świadectwie dla tego pojazdu zamieszczone są w centralnej ewidencji pojazdów.

2d. W przypadku braku możliwości uzyskania od producenta pojazdu, jego przedstawiciela, importera lub dystrybutora dla nowego pojazdu oświadczenia zawierającego dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu zamiast tego oświadczenia dopuszcza się przedłożenie zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu, o którym mowa w art. 81 ust. 11 pkt 2 lit. a. Przepis stosuje się również w przypadku pojazdu, o którym mowa w art. 68o ust. 7 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia.

2e. W przypadku, o którym mowa w ust. 2d, zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu, o którym mowa w art. 81 ust. 11 pkt 2 lit. a, nie przedkłada się, jeżeli informacje i dane z tego badania są zamieszczone w centralnej ewidencji pojazdów.

2f. W przypadku pojazdu, o którym mowa w art. 73 ust. 4a, zamiast świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, dopuszcza się przedstawienie zaświadczenia o braku spełnienia wymagań, w zakresie emisji zanieczyszczeń, do wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, o którym mowa w art. 68j ust. 1 albo 4 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia.”,

f) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. W przypadku wniosku o rejestrację, o której mowa w art. 73 ust. 1, pojazdu, który był zarejestrowany w oparciu o art. 73 ust. 4b, jego właściciel obowiązany jest dołączyć świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem.”;

6) po art. 72a dodaje się art. 72b w brzmieniu:

„Art. 72b. 1. W przypadku gdy świadectwo zgodności i oświadczenie zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 lit. c, zostały wystawione przez producenta pojazdu w postaci elektronicznej, na podstawie świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach, wydanego przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego i są one dostępne w

centralnej ewidencji pojazdów organ rejestrujący uznaje je na potrzeby rejestracji pojazdu.

2. W przypadku gdy świadectwo zgodności, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 lit. c, zostało wystawione przez producenta pojazdu w postaci elektronicznej, na podstawie świadectwa homologacji typu UE pojazdu wydanego przez inny niż Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, organ rejestrujący występuje z zapytaniem o udostępnienie tego świadectwa zgodności, za pośrednictwem krajowego punktu dostępu, o którym mowa w art. 80aa ust. 1, a po otrzymaniu tego świadectwa uznaje je na potrzeby rejestracji pojazdu. Na potrzeby rejestracji uznaje się również oświadczenie wystawione w postaci elektronicznej przez producenta, przedstawiciela producenta lub importera tego pojazdu, jeżeli jest dostępne w centralnej ewidencji pojazdów.”;

7) w art. 73 po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Minister Spraw Zagranicznych wnioskuje, w indywidualnym przypadku z uwzględnieniem zasady wzajemności, o rejestrację pojazdu, o którym mowa w art. 73 ust. 4, dla którego wydane zostało zaświadczenie o braku spełnienia wymagań, w zakresie emisji zanieczyszczeń, do wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, dołączając do wniosku o rejestrację informację o terminie:

- 1) pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej właściciela pojazdu będącego członkiem personelu przedstawicielstwa dyplomatycznego, urzędu konsularnego i misji specjalnej państw obcych lub organizacji międzynarodowej korzystającego z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych na mocy ustaw, umów bądź powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych lub na zasadzie wzajemności;
- 2) użytkowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdu będącego własnością przedstawicielstwa dyplomatycznego, urzędu konsularnego i misji specjalnej państw obcych lub organizacji międzynarodowej.

4b. Wojewoda mazowiecki rejestruje pojazd, o którym mowa w ust. 4a, na czas:

- 1) użytkowania pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – przez przedstawicielstwo dyplomatyczne, urząd konsularny, misję specjalną państw obcych lub organizację międzynarodową;

- 2) pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – personelu przedstawicielstwa dyplomatycznego, urzędu konsularnego i misji specjalnej państw obcych lub organizacji międzynarodowej korzystającego z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych na mocy ustaw, umów bądź powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych lub na zasadzie wzajemności.”;
- 8) w art. 73aa po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:
- „1a. W przypadku gdy właściciel pojazdu złoży wniosek o wydanie jednego z dokumentów, o którym mowa odpowiednio w art. 68c ust. 1, art. 68j ust. 2 albo 4, art. 68o ust. 1 albo 7 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia, w terminie, o którym mowa w ust. 1, termin 30 dni na złożenie wniosku o rejestrację pojazdu biegnie od dnia uzyskania przedmiotowego dokumentu.
- 1b. Wniosek o rejestrację pojazdu, o którym mowa w ust. 1a, nie może być złożony później niż w terminie 180 dni od dnia sprowadzenia pojazdu.
- 1c. Jeżeli właściciel pojazdu, o którym mowa w art. 71 ust. 5b, przed upływem roku od dnia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, złoży:
- 1) wniosek o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy albo
 - 2) wniosek o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały albo
 - 3) wniosek o zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej
- jest zobowiązany złożyć wniosek o rejestrację pojazdu w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w pkt 1–3.”;
- 9) w art. 73c w ust. 6 w pkt 3 wyrazy „art. 72 ust. 1 pkt 3, 6 lub 6a lub ust. 1b” zastępuje się wyrazami „art. 72 ust. 1 pkt 2–5, 9 lub 10 lub ust. 1b”;
- 10) w art. 73d w ust. 4 w pkt 2 wyrazy „art. 72 ust. 1 pkt 3” zastępuje się wyrazami „art. 72 ust. 1 pkt 2”;
- 11) w art. 74:
- a) w ust. 1 po wyrazach „w przypadkach określonych w ust. 2” dodaje się wyrazy „i ust. 2ca”;
 - b) w ust. 2 w pkt 2 w lit. c po wyrazach „badania technicznego” dodaje się wyrazy „procedury związanej z uzyskaniem jednego z dokumentów, o którym mowa odpowiednio w art. 68c ust. 1, art. 68j ust. 2 albo 4, art. 68o ust. 1 albo 7 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia”;

- c) w ust. 2a wyrazy „art. 72 ust. 1 pkt 6 i 6a” zastępuje się wyrazami „art. 72 ust. 1 pkt 9 i 10”,
 - d) po ust. 2ca dodaje się ust. 2cb w brzmieniu:
 - „2cb. Z dniem dokonania czasowej rejestracji samochodu osobowego przeznaczonego do zawodów sportowych, o której mowa w ust. 2ca, dotychczasowa decyzja o rejestracji tego samochodu osobowego, o której mowa w art. 73 ust. 1, lub dotychczasowa decyzja o czasowej rejestracji, o której mowa w art. 74 ust. 1, wygasa z mocy prawa.”;
- 12) w art. 79:
- a) w ust. 1:
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) kradzieży pojazdu, jeżeli jego właściciel złożył stosowne oświadczenie pod odpowiedzialnością karną za fałszywe zeznania, a w systemie centralnej ewidencji pojazdów znajduje się informacja o kradzieży”,
 - uchyla się pkt 7,
 - b) po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu:
 - „3c. Pojazd podlega wyrejestrowaniu z mocy ustawy z dniem przekazania przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego do centralnej ewidencji pojazdów informacji o uprawomocnieniu się decyzji o wycofaniu tego pojazdu z obrotu lub użytkowania, o której mowa w art. 68zj ust. 1 lub art. 68zk ust. 12 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia.”;
- 13) w art. 79a ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Na liście rzeczoznawców samochodowych umieszcza się imię i nazwisko rzeczoznawcy oraz jego numer identyfikacyjny, nazwę jednostki akredytowanej, w której uzyskał certyfikat w zakresie rzeczoznawstwa samochodowego, oraz informację o zakresie uzyskanego certyfikatu.”;
- 14) w art. 80a w ust. 2 w pkt 3 w lit. d kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e–g w brzmieniu:
- „e) wystawiono świadectwo zgodności w postaci elektronicznej, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy,
 - f) wystawiono oświadczenie w postaci elektronicznej zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy,

- g) przeprowadzono procedurę uzyskania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem.”;

15) po art. 80a dodaje się art. 80aa w brzmieniu:

„Art. 80aa. 1. Tworzy się krajowy punkt dostępu przy centralnej ewidencji pojazdów.

2. Krajowy punkt dostępu prowadzi minister właściwy do spraw informatyzacji w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 80a ust. 4.

3. Krajowy punkt dostępu umożliwia wymianę danych pomiędzy krajowymi punktami dostępowymi innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz z krajowymi podmiotami uprawnionymi – w zakresie danych dotyczących świadectw zgodności w postaci elektronicznej, zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/133 z dnia 4 lutego 2021 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 w odniesieniu do podstawowego formatu, struktury i środków wymiany danych dotyczących świadectw zgodności w formacie elektronicznym (Dz. Urz. UE L 42 z 05.02.2021, str. 1, z późn. zm.²¹⁾).

4. Krajowymi podmiotami uprawnionymi, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań, są:

- 1) organy właściwe w sprawach rejestracji pojazdów;
- 2) Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego;
- 3) podmiot odpowiedzialny za prowadzenie katalogu marek i typów pojazdów homologowanych oraz dopuszczonych do ruchu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 80bh ust. 1;
- 4) minister właściwy do spraw transportu.”;

16) w art. 80b:

a) w ust. 1 po pkt 18 dodaje się pkt 18a–18d w brzmieniu:

„18a) o świadectwach zgodności w postaci elektronicznej, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 lit. c;

18b) o oświadczeniach producenta zawierających dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu;

²¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 68 z 03.03.2022, str. 22 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1061 z 11.04.2024.

18c) o decyzjach o wycofaniu pojazdu z obrotu lub użytkowania, o których mowa w art. 68zj ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia;

18d) o wydanych lub cofniętych świadectwach krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem albo wydanych zaświadczeniach o braku spełnienia wymagań do wydania świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy katalog gromadzonych w ewidencji danych, o których mowa w ust. 1 pkt 6 lit. e i f, pkt 7 lit. a, pkt 8–18d i 20–23, przekazywanych przez podmioty, o których mowa w art. 80ba ust. 1, oraz uzupełnianych automatycznie przez system teleinformatyczny obsługujący ewidencję, mając na względzie użyteczność oraz proporcjonalność zakresu i rodzaju przetwarzanych danych, a także obowiązek monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do emisji CO₂.”;

17) w art. 80ba:

a) w ust 1:

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) przez stacje kontroli pojazdów – z wyłączeniem pojazdów, o których mowa w art. 73 ust. 3 – w zakresie danych, o których mowa w art. 80b ust. 1 pkt 10, 15 i 21, w przypadku przeprowadzania badania technicznego lub dokonania odczytu drogomierza pojazdu niezarejestrowanego – także pkt 1 i 13 oraz w zakresie danych, o których mowa w pkt 18d;”;

– pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego – w zakresie danych, o których mowa w art. 80b ust. 1 pkt 18a–18c, pkt 18d, pkt 21a, dodatkowo w przypadku wydania zezwolenia na odstępstwo od warunków technicznych, jakim powinien odpowiadać pojazd, o którym mowa w pkt 21a, dla pojazdu niezarejestrowanego – także w zakresie danych, o których mowa w art. 80b ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 13;”;

– dodaje się pkt 11–12 w brzmieniu:

„11) przez producentów pojazdów, w przypadku gdy świadectwo zgodności w postaci elektronicznej zostało wystawione na podstawie świadectwa homologacji typu UE pojazdu albo świadectwa krajowej homologacji typu pojazdów produkowanych w małych seriach, wydanego przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego albo przez krajowy punkt dostępu, w przypadku gdy świadectwo zgodności w postaci elektronicznej zostało wystawione na podstawie świadectwa homologacji typu UE pojazdu wydanego przez inny niż Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej – w zakresie danych, o których mowa w pkt 18a;

12) przez odpowiednio producenta, przedstawiciela producenta lub importera – w zakresie danych, o których mowa w pkt 18b.”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Dane, o których mowa w art. 80b ust. 1 pkt 6 lit. e i f, pkt 7 lit. a, pkt 8–18d i 20–23, mogą zawierać dodatkowo dane uzupełniane automatycznie przez system teleinformatyczny obsługujący ewidencję.”;

18) w art. 81:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Badania techniczne dzieli się na:

- 1) badania okresowe;
- 2) badania dodatkowe;
- 3) badania co do zgodności z warunkami technicznymi;
- 4) badania co do zgodności z warunkami technicznymi, o których mowa w art. 65q pkt 1 i 2.”,

b) w ust. 4:

– w pkt 1 w lit. f:

– – tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„– świadectwo krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu wydane przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego,”

– – tiret piąte otrzymuje brzmienie:

„– uznanie przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu

wydanego zgodnie z odpowiednio art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;”;

– dodaje się pkt 3–6 w brzmieniu:

- „3) pojazd, o którym mowa w art. 68a ust. 3 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia objęty świadectwem unijnego indywidualnego dopuszczenia pojazdu;
- 4) pojazd, o którym mowa w art. 68a ust. 5 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia objęty świadectwem krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu wydanym przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego;
- 5) pojazd, o którym mowa w art. 68a ust. 6 i 7 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia objęty świadectwem krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem wydanym przez uprawnionego diagnostę;
- 6) pojazd, o którym mowa w art. 68o ust. 7 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia objęty uznanym przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego świadectwem krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu wydanym zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 167/2013, art. 1 ust. 1 rozporządzenia 168/2013 albo z art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2018/858 przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”;

c) po ust. 12g dodaje się ust. 12h w brzmieniu:

„12h. Przepisów ust. 12d–12g nie stosuje się do okresowych badań technicznych pojazdów, o których mowa w ust. 12b, przeprowadzanych w podstawowej stacji kontroli pojazdów na stanowisku zewnętrznym.”;

19) w art. 83 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podstawowej stacji kontroli pojazdów – w zakresie:

- a) okresowego badania technicznego pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, z uwzględnieniem lit. b, d i e,

- b) okresowego badania technicznego ciągników rolniczych oraz ciągników gąsienicowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t i maksymalnej prędkości konstrukcyjnej nieprzekraczającej 40 km/h na stanowisku zewnętrznym, o ile stacja spełnia wymagania, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 84a ust. 1 pkt 1 w zakresie wymiarów stanowiska zewnętrznego,
 - c) dodatkowych badań technicznych w odniesieniu do pojazdów, o których mowa w lit. a, z wyjątkiem ust. 1a,
 - d) badań technicznych przyczep przeznaczonych do łączenia z pojazdami określonymi w lit. a, o ile stacja spełnia wymagania, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 84a ust. 1 pkt 1 w zakresie długości stanowiska kontrolnego,
 - e) okresowych badań technicznych przyczep przeznaczonych do łączenia z pojazdami określonymi w lit. b na stanowisku zewnętrznym, o ile stacja spełnia wymagania, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 84a ust. 1 pkt 1 w zakresie wymiarów stanowiska zewnętrznego,
 - f) badań co do zgodności samochodów osobowych przeznaczonych do zawodów sportowych z warunkami technicznymi, o których mowa w art. 65q pkt 1 i 2;”
- b) w pkt 2 w lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:
„d) badań co do zgodności samochodów osobowych przeznaczonych do zawodów sportowych z warunkami technicznymi, o których mowa w art. 65q pkt 1 i 2.”;
- 20) po art. 84b dodaje się art. 84d w brzmieniu:
„Art. 84d. 1. Wysokość opłat, o których mowa w art. 84a ust. 1 pkt 3, podlega co 3 lata waloryzacji w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem za okres 3 poprzednich lat obliczonemu na podstawie średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanych w komunikatach Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.
2. W przypadku gdy wskaźnik, o którym mowa w ust. 1, ma wartość ujemną, wysokość opłat, o których mowa w art. 84a ust. 1 pkt 3, nie ulega zmianie.

3. Minister właściwy do spraw transportu, co 3 lata, nie później niż do dnia 31 października, ogłasza w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wysokość zwaloryzowanych opłat, o których mowa w art. 84a ust. 1 pkt 3, obowiązujących od dnia 1 stycznia roku następnego, zaokrąglając je w górę do złotego.”;

21) w art. 129b:

a) w ust. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) używania przyrządów kontrolno-pomiarowych, a w szczególności do badania pojazdu, określania jego masy, nacisku osi, prędkości lub mocy, stwierdzania naruszenia wymagań ochrony środowiska oraz do stwierdzania stanu trzeźwości kierującego;”;

b) w ust. 3 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) używania przyrządów kontrolnych lub pomiarowych służących do określania nacisku osi pojazdu, prędkości lub mocy pojazdu;”;

c) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. W celu dokonania sprawdzenia nacisku osi pojazdu lub maksymalnej prędkości konstrukcyjnej pojazdu strażnicy gminni (miejscy), mający prawo jazdy odpowiedniej kategorii, mogą kierować tym pojazdem.”;

22) po art. 129d dodaje się art. 129da w brzmieniu:

„Art. 129da 1. W ramach wykonywania kontroli ruchu drogowego przez funkcjonariusza Policji, inspektora Inspekcji Transportu Drogowego lub funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej upoważniony przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego jako organu nadzoru rynku pracownik Transportowego Dozoru Technicznego jest uprawniony do kontroli dokumentów związanych z ładunkiem oraz kontroli fizycznej tego ładunku, przewożonego na drogach publicznych, w zakresie przestrzegania zgodności z aktami prawnymi, dla których jest organem nadzoru rynku zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia.”;

23) w art. 130a:

a) w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 8 w brzmieniu:

„8) poruszania się pojazdem, po upływie roku od dnia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku pojazdu, o którym mowa w art. 71 ust. 5b.”;

b) w ust. 7:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku, o którym mowa w art. 140ad ust. 7 – dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 5c, oraz dowodu uiszczenia kaucji, o której mowa w art. 140ad ust. 2, a także po usunięciu przyczyny umieszczenia pojazdu na parkingu;”;

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) zezwolenia wystawionego przez podmiot, który wydał dyspozycję usunięcia pojazdu.”;

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7e w brzmieniu:

„7a. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 7 pkt 3, wystawia się, jeżeli pojazd został usunięty w trybie ust. 1 lub 1a albo jest to pojazd, o którym mowa w ust. 7b. W zezwoleniu można określić sposób odbioru pojazdu z parkingu, w szczególności konieczność przewozu go pojazdem do tego przystosowanym.

7b. Jeżeli pojazd usunięty w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, jest zarejestrowany za granicą w państwie, z którym Rzeczpospolita Polska nie jest związana umową o wzajemnej egzekucji opłat za usuwanie pojazdów, dodatkowym warunkiem wydania pojazdu z parkingu strzeżonego jest uiszczenie kaucji w wysokości odpowiadającej przewidywanej opłacie, o której mowa w ust. 5c.

7c. Kaucję uiszcza się w kasie urzędu starosty właściwego ze względu na miejsce przechowywania pojazdu albo w formie przelewu na wyodrębniony rachunek tego starosty.

7d. Kaucja jest przechowywana na nieoprocentowanym rachunku bankowym, o którym mowa w ust. 7b. Koszty związane z uiszczeniem kaucji w formie przelewu na rachunek bankowy, za pomocą karty płatniczej lub innego instrumentu płatniczego związane z autoryzacją transakcji i przekazem środków na właściwy rachunek bankowy – pokrywa obowiązany podmiot.

7e. Kaucję przekazuje się:

- 1) na rachunek bankowy określony w decyzji o uiszczeniu opłaty, w terminie, o którym mowa w ust. 10j, albo
- 2) na rachunek bankowy podmiotu, który ją wpłacił, w terminie 7 dni od dnia ostatecznego stwierdzenia, że usunięcie pojazdu było bezpodstawne.”;

d) w ust. 11:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) warunki, tryb i sposób wydania pojazdu z parkingu strzeżonego;”;
 - dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) wzory dokumentów stosowanych w związku z usuwaniem, przechowywaniem i wydawaniem pojazdów z parkingu.”;
- 24) w art. 132 w ust. 1a w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) upływu roku od dnia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku pojazdu, o którym mowa w art. 71 ust. 5b.”;
- 25) w art. 140mb w:
- a) ust. 1 wyrazy „o którym mowa w art. 73aa ust. 1” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 73aa ust. 1, 1a albo 1c”;
 - b) ust. 5 wyrazy „o którym mowa odpowiednio w art. 73aa ust. 1 albo 2” zastępuje się wyrazami „o którym mowa odpowiednio w art. 73aa ust. 1, 1a, 1c albo 2”.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2026 r. poz. 656) w art. 3 w ust. 1 uchyla się pkt 1e.

Art. 4. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1194 oraz z 2026 r. poz. 252) w odnośniku do tytułu ustawy dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającego dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 191 z 28.07.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 2024/1252 z 03.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90589 z 01.10.2024).”.

Art. 5. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1490, 1676, 1795 i 1843):

1) art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inspekcja współdziała w szczególności z: Policją, Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencją Wywiadu, Służbą Ochrony Państwa, Żandarmerią Wojskową, Strażą Graniczną, Służbą Celno-Skarbową, Państwową Inspekcją Pracy, Inspekcją Handlową, Inspekcją Ochrony Środowiska, Inspekcją Weterynaryjną i zarządcami dróg,

Transportowym Dozorem Technicznym – w zakresie bezpieczeństwa i porządku ruchu na drogach publicznych oraz zwalczania przestępstw i wykroczeń drogowych dokonywanych w zakresie transportu drogowego lub w związku z tym transportem, z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych organów oraz zadań Inspekcji.”;

2) w art. 89 w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) upoważnieni pracownicy Transportowego Dozoru Technicznego – w odniesieniu do kontroli dokumentów związanych z przewożonym ładunkiem, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 3 oraz do fizycznej kontroli przewożonego ładunku zgodnie z art. 129da ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 2056) w art. 28 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do niektórych pojazdów specjalnych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o systemach homologacji pojazdów oraz ich wyposażenia (Dz. U. poz. 919).”.

Art. 7. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2026 r. poz. 412 i 414) użyte w art. 109 w ust. 2a, 2b i 3f wyrazy „art. 72 ust. 1 pkt 6a” zastępuje się wyrazami „art. 72 ust. 1 pkt 10”.

Art. 8. Diagnosta, który uzyskał uprawnienie do wykonywania badań technicznych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, który zamierza uzyskać zaświadczenie kwalifikacyjne Dyrektora TDT, o którym mowa w art. 68g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, jest obowiązany ukończyć szkolenie oraz zdać egzamin kwalifikacyjny, o których mowa w art. 68g ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 9. 1. W przypadku diagnosty posiadającego uprawnienie do wykonywania badań technicznych i zatrudnionego przez przedsiębiorcę prowadzącego stację kontroli pojazdów w dniu wejścia w życie ustawy, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy za równoznaczne z ukończeniem szkolenia i zdaniem egzaminu kwalifikacyjnego, o których mowa w art. 68g ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, uważa się odbycie jednodniowego szkolenia w zakresie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, prowadzonego przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego, albo jednostkę upoważnioną przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego do prowadzenia szkolenia.

2. Za uczestnictwo w szkoleniu, o którym mowa w ust. 1, pobiera się opłatę nie wyższą niż 12% udziału procentowego przeciętnego wynagrodzenia w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1749 oraz z 2026 r. poz. 26 i 425).

3. Opłata, o której mowa w ust. 2, stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego albo jednostki upoważnionej przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego do prowadzenia szkolenia.

4. Uczestnictwo w szkoleniu, o którym mowa w ust. 1, potwierdza się zaświadczeniem wydanym przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego albo jednostkę upoważnioną przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego do prowadzenia szkolenia.

Art. 10. 1. Dopuszczenie do ruchu drogowego ciągnika rolniczego sprowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa pochodzenia niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, bez przedłożenia do pierwszej rejestracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jednego z dokumentów, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 2, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w oparciu o warunki obowiązujące w ustawach zmienianych w art. 1 i art. 2, uznaje się za równoważne w skutkach prawnych z jego dopuszczeniem do ruchu drogowego na podstawie świadectwa krajowego indywidualnego dopuszczenia nowego pojazdu, po uzyskaniu, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w dowodzie rejestracyjnym adnotacji o treści: „Pojazd dopuszczony do ruchu wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez możliwości wywozu do innego państwa członkowskiego UE i EOG”. Adnotację w dowodzie rejestracyjnym, na wniosek właściciela pojazdu, zamieszcza organ rejestrujący właściwy ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu, przekazując informację do centralnej ewidencji pojazdów.

2. W przypadku postępowań zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wydaniem decyzji ostatecznej w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji o rejestracji ciągnika rolniczego, o którym mowa w ust. 1, dopuszcza się, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, na wniosek właściciela pojazdu, ponowną rejestrację tego pojazdu na podstawie jego danych z centralnej ewidencji pojazdów. Do wniosku dołącza się:

1) ostateczną i prawomocną decyzję o stwierdzeniu nieważności decyzji o rejestracji tego pojazdu – o ile organ rejestrujący nie posiada jej z urzędu;

2) zaświadczenie o pozytywnym wyniku badania technicznego pojazdu, jeżeli informacja o aktualnym pozytywnym wyniku badania technicznego pojazdu nie jest zamieszczona w centralnej ewidencji pojazdów.

Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku zmiany właściciela ciągnika rolniczego, do którego zastosowanie mają ust. 1 lub 2, warunkiem niezbędnym do rejestracji pojazdu jest uzyskanie krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu, o którym mowa w art. 68a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z wyjątkiem przeniesienia prawa własności w drodze:

1) dziedziczenia w ramach kręgu osób bliskich w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1653 oraz z 2026 r. poz. 317);

2) umowy skutkującej nabyciem gospodarstwa rolnego, w której wskazany został ciągnik rolniczy wchodzący w skład tego gospodarstwa, do którego zastosowanie mają ust. 1 lub 2, zawartej przez właściciela tego gospodarstwa z osobą bliską w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego;

3) umowy z następcą, o której mowa w art. 84 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2025 r. poz. 1770), w wyniku której nastąpiło przeniesienie własności gospodarstwa rolnego, w której wskazany został ciągnik rolniczy wchodzący w skład tego gospodarstwa, do którego zastosowanie mają ust. 1 lub 2.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3, organ rejestrujący, przy rejestracji pojazdu, zamieszcza adnotację, o której mowa w ust. 1.

Art. 11. 1. Do postępowań o rejestrację pojazdu wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Do postępowań o rejestrację pojazdu wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w odniesieniu do pojazdu, o którym mowa w art. 68a ust. 5 pkt 1–3, dodawanym do ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 12. Właściciel pojazdu zarejestrowanego na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim, dopuszczonego do ruchu zgodnie z art. 71 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, który przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) złożył wniosek o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy albo
- 2) złożył wniosek o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały albo
- 3) uzyskał zezwolenie na pobyt stały albo
- 4) uzyskał zezwolenie na pobyt czasowy

zobowiązany jest złożyć wniosek o rejestrację tego pojazdu, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 68 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 68r dodawanego do ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 80b ust. 2, art. 80bb ust. 4 oraz art. 80cf ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 80b ust. 2, art. 80bb ust. 4 oraz art. 80cf ustawy zmienianej w art. 2, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane na podstawie art. 80b ust. 2, art. 80bb ust. 4 oraz art. 80cf ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 15. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 130a ust. 11 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 130a ust. 11 ustawy zmienianej w art. 2, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane na podstawie art. 130a ust. 11 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 16. W pierwszym roku obowiązywania ustawy, opłata, o której mowa w dodawanym art. 68zu ust. 1 do ustawy zmienianej w art. 1, jest uiszczana po raz pierwszy po zakończonym pierwszym pełnym kwartale tego roku.

Art. 17. 1. W latach 2026–2036 maksymalny limit wydatków Transportowego Dozoru Technicznego będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 922,96 mln zł, z tym że w:

- 1) 2026 r. – 12,39 mln zł;

- 2) 2027 r. – 60,08 mln zł;
- 3) 2028 r. – 82,29 mln zł;
- 4) 2029 r. – 91,85 mln zł;
- 5) 2030 r. – 89,94 mln zł;
- 6) 2031 r. – 93,39 mln zł;
- 7) 2032 r. – 94,60 mln zł;
- 8) 2033 r. – 96,43 mln zł;
- 9) 2034 r. – 99,28 mln zł;
- 10) 2035 r. – 99,51 mln zł.
- 11) 2036 r. – 103,20 mln zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, wprowadza się mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu wydatków przeznaczonych na sfinansowanie zadań wynikających z ustawy.

3. Minister właściwy do spraw transportu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizm korygujący.

Art. 18. Przepisy:

- 1) art. 1 pkt 2 lit. c tiret drugie, pkt 3 lit. e, pkt 4 lit. d, pkt 6, 7 i 21 w zakresie dodawanych art. 68a ust. 2, 6 i 7, art. 68j, art. 68k, art. 68l, art. 68m, art. 68n, art. 2 pkt 5, pkt 7 i 8 w zakresie dodawanych ust. 1a i 1b, pkt 9, pkt 10, pkt 11 lit. b i c, pkt 14 w zakresie dodawanej lit. g, pkt 16 lit. a w zakresie dodawanego pkt 18d ,pkt 18 lit. b tiret drugie w zakresie, w jakim dotyczą procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, stosuje się po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy;
- 2) art. 1 pkt 21 w zakresie dodawanych art. 68g, art. 68h, art. 68i i art. 68r – w zakresie, w jakim dotyczą procedury krajowego indywidualnego dopuszczenia pojazdu niebędącego nowym pojazdem, stosuje się po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy;
- 3) art. 2 pkt 4 i 8 w zakresie dodawanego ust. 1c, pkt 23 i 24 oraz art. 12 i art. 15 – stosuje się po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy;
- 4) art. 2 pkt 13 – stosuje się po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy;
- 5) art. 1 pkt 21 w zakresie dodawanego art. 68s ust. 1 pkt 10 i art. 68zl ust. 3 oraz art. 2 pkt 12 lit. a tiret drugie, litera b i pkt 16 lit. a w zakresie dodawanego pkt 18c – stosuje się po upływie 24 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy;

- 6) art. 1 pkt 4 lit. c w zakresie dodawanego ust. 2b, pkt 14 lit. a tiret pierwsze w zakresie pkt 3, tiret drugie oraz lit. b – w zakresie, w jakim dotyczą oświadczeń w postaci elektronicznej oraz art. 2 pkt 16 lit. a w zakresie dodawanego pkt 18b – stosuje się po upływie 8 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.